

UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI MACERATA

a.a. 2023/4

GRAMMATICA GRECA

(6 CFU)

PROF. VIRGILIO IRMICI

LA NOZIONE DI 'DIALETTO'

1. λέξεις δέ ἐστιν κατὰ τοὺς Στωϊκοὺς, ὥς φησιν ὁ Διογένης, φωνὴ ἐγγράμματος, οἷον 'ἡμέρα {ἐστί}'. λόγος δέ ἐστι φωνὴ σημαντικὴ ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπομένη. διάλεκτος δέ ἐστι λέξεις κεχαραγμένη ἐθνικῶς τε καὶ Ἑλληνικῶς, ἢ λέξεις ποταπὴ, τουτέστι ποιά κατὰ διάλεκτον, οἷον κατὰ μὲν τὴν Ἀθίδα 'θάλαττα', κατὰ δὲ τὴν Ἰάδα 'ἡμέρη'. (*SVF* 3, *Diog.* 20 = *D.L.* 7.56)
2. φασὶ δὲ οἱ Ἑλληνες διαλέκτους εἶναι τὰς παρὰ σφίσι ε', Ἀθίδα, Ἰάδα, Δωρίδα, Αἰολίδα καὶ πέμπτην τὴν κοινήν, ἀπεριλήπτους δὲ οὖσας τὰς βαρβάρων φωνὰς μηδὲ διαλέκτους, ἀλλὰ γλώσσας λέγεσθαι. (*Clem. Alex. Strom.* 1.21.142-143)
3. Προσχηματισμὸς δέ ἐστι προσθήκη συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος· ἔστι δὲ τῶν τεσσάρων διαλέκτων ἴδιος, οἷον πολέμοις πολέμοισι, τοῖς τοῖσι, φίλοις φίλοισι, ὄνεια ὄνείατα, πρόσωπα προσώπατα, ἐγὼ ἐγώνη, τύ τύνη, ἦς ἦσθα. (*Tryph. Pass.* 1.19)
4. τὰ εἰς ιξ ἀρσενικὰ ἀπλᾶ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ κ κλίνεται οἷον πέρδιξ πέρδικος, Φοῖνιξ Φοίνικος, Κίλιξ Κίλικος, πλὴν τοῦ τέττιξ τέττιγος, τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ γ κλίνεται. τὸ δὲ κεχρεωστημένον ἀνεπλήρωσαν οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τοῦ κ κλίνοντες αὐτὸ οἷον τέττικος. τὸ ὄρνιξ ὄρνιχος διὰ τοῦ χ κλινόμενον οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι κοινολεκτούμενον ἀλλὰ κατὰ διάλεκτον· τὸ γὰρ ὄρνις ὄρνιξ λέγουσιν οἱ Δωριεῖς. (*Hdn. GG* 3.1, p. 741)

LA DIFFUSIONE DEL DIALETTO EOLICO SECONDO STRABONE (8.1.2)

πάντες γὰρ οἱ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ πλὴν Ἀθηναίων καὶ Μεγαρέων καὶ τῶν περὶ τὸν Παρνασσὸν Δωριέων καὶ νῦν ἔτι Αἰολεῖς καλοῦνται. [...] οἱ ἐντὸς Αἰολεῖς πρότερον ἦσαν, εἴτ' ἐμίχθησαν, Ἰώνων μὲν ἐκ τῆς Ἀττικῆς τὸν Αἰγιαλὸν κατασχόντων, τῶν δ' Ἡρακλειδῶν τοὺς Δωριέας καταγαγόντων [...]. οἱ μὲν οὖν Ἴωνες ἐξέπεσον πάλιν ταχέως ὑπὸ Ἀχαιῶν, Αἰολικοῦ ἔθνους· ἐλείφθη δ' ἐν τῇ Πελοποννήσῳ τὰ δύο ἔθνη τό τε Αἰολικὸν καὶ τὸ Δωρικόν. ὅσοι μὲν οὖν ἦττον τοῖς Δωριεῦσιν ἐπεπλέκοντο (καθάπερ συνέβη τοῖς τε Ἀρκάσι καὶ τοῖς Ἠλείοις [...]), οὗτοι αἰολιστὶ διελέχθησαν, οἱ δ' ἄλλοι μικτῇ τινι ἐχρήσαντο ἐξ ἀμφοῖν, οἱ μὲν μᾶλλον οἱ δ' ἦττον αἰολίζοντες [...].

A Historical Greek Reader

Mycenaean to the Koiné

STEPHEN COLVIN

OXFORD
UNIVERSITY PRESS

(the original loc. ending), with *a*-stem *-ηισι* (the result of *o*-stem influence on inherited *-ησι < *-āσι*). Most dialects have *-οις* (the old instr. ending) in dat. function, and *a*-stem *-αις* (formed analogically). Att. dropped *-οισι* in the mid V cent. in favour of *-οις*; and *a*-stem *-αις* replaced *-ησι/-αισι*. The retention of the long form in V cent. Attic comedy is merely a metrical convenience. Cf. Myc. (§11.3).

¹ Kurylowicz (1972), Ruijgh (1989: 161). ² Cowgill (1965: 167–8), López Eire (1986). ³ Rix (1976: 252, 256–7), Ruijgh (1992: 464–6).

⁴ Humbert (1960: 42), Horrocks (1997: 127).

§33. *Aeolic*

The Aeolic dialects bear witness to a relatively brief period of common development followed by a much longer process of areal convergence (Boeotian and Thessalian have features in common with West Greek, Lesbian with East Greek). Whether proto-Aeolic was in the Bronze Age a north-western or south-eastern idiom (§8) is a vexed question, and perhaps misconceived (it implies a strongly genetic rather than an areal model of how dialects develop). Aeolic was clearly a conservative dialect (and therefore resembled the conservative north-western dialects in many respects), and probably did not develop distinctively Aeolic features (innovations) until the post-Mycenaean period.¹ In the late second millennium the proto-Aeolians seem to have occupied the regions between Epirus and Thessaly, and to have migrated as far as the northern Peloponnese.

At the end of the Dark Ages the speakers of dialects traditionally classified as Aeolic were separated geographically and isolated: Boeotian is surrounded to the east by Attic-Ionic, and in all other directions by West Greek. Thessalian is surrounded by North-west Greek, and eastern Aeolic (Lesbian) by Ionic. Boeotian is often described as a mixed dialect (West Greek and Aeolic), and in fact all three are in varying degrees fusions of disparate elements. The group—even more than the other traditional dialect ‘families’—is united by a series of overlapping similarities rather than a large number of diagnostic common features.²

An extra problem with the term *Aeolic* is that it was used by ancient grammarians and commentators to denote Lesbian (owing to the ancient and famous literary tradition associated with the

dialect, including aspects of Homeric language), and this is reflected to a certain extent in modern usage.

¹ García Ramón (1975), Brixhe (2006: 49–55). ² Vottéro (2006: 137–42).

Phonology

§34. Vowels

1. There is evidence that vocalic resonants (§10.3) were in some contexts vocalized with *o*, as in Arc.-Cyp. (§§26.3, 10.3): Boe. *στροτευιάων* 14 9, Sapph. *βροχέ(α)* 74 b7.

2. In Lesb. and Thess. clusters of resonant and **s* (§23.6) or **y* (§23.7) characteristically result in the gemination of the resonant, rather than compensatory lengthening of the vowel: *ἄμμέ* (<**ḡsme*) 11 13 (Thess.), Sapph. *ἰμέρρει* (-*ρρ*- < **-ry*-) 74 a27.

THESSALIAN ONLY:

3. (a) Secondary long *e* and *o* merged with the inherited long vowels [ε:] (*η*) and [ο:] (*ω*). By the IV cent. long *e* and long *o* had a closed quality and were written *ει*, *ου* (with a spelling borrowed from Att.-Ion., §23.1): *συνθείκα* 10 1. (b) There is a possible related sound-change at Larisa, by which *αι* came to be written *ει* (i.e. [ai] > [ε:] > [e:]), for which cf. §34.6 below. But the evidence is late and the spelling only attested in verbal endings.¹

BOEOTIAN ONLY:

Boeotian vowels changed rapidly from the V cent., in most cases anticipating the developments that characterize modern Greek. The Boeotians attempted to keep track of sound-changes in the spelling, especially after the introduction of the Ionic alphabet at the beginning of the IV cent.

4. In the V cent. the diphthong *ει* [ey] began to be written *ι*, indicating transition to a monophthong [i:] (probably via [e:]). As in Attica (Threatte 1980: 205), it seems likely that this change was retarded before a vowel (cf. *στροτευιάων* 14 9).

5. Secondary long *e* and *o* had merged with the inherited long vowels [ε:] (*η*) and [ο:] (*ω*); but at the beginning of the IV cent.

inherited long *e* (η) started to be written $\epsilon\iota$, indicating a closer pronunciation [$\epsilon\iota$].

6. From the end of the VI cent. the diphthong $\alpha\iota$ began to be written $\alpha\epsilon$, and by the mid IV cent. was written η . These changes indicate transition to a monophthong [ϵ].

7. In a parallel development to (6), the diphthong $\omicron\iota$ began to be written $\omicron\epsilon$ and then (in the mid IV cent.) υ . This indicates a change to the monophthong [$\ddot{u}$] (for the spelling cf. §30.4).

8. Inherited υ remained a true [u], unlike in Attic, and from the early IV cent. was generally written ou to indicate this.

9. ϵ written $\epsilon\iota$ (from the VI cent.) or ι (IV cent.) before another vowel indicates synizesis (§23.2).

LESBIAN ONLY:

10. Ancient grammatical sources, and the accentuation of some manuscripts, indicate that the accent in Lesbian was recessive (as close to the beginning of the word as possible, as in the Att. verb). By convention this is observed in the printing of modern accents.²

11. By way of compensatory lengthening, the sequence $*Vns > Vis$ ($\lambdaύοισι < *λύονσι$, etc.): word-final (§23.9) or with secondary *s* (§23.6c).

12. Secondary long *e* and *o* merged with the inherited open vowels [ϵ] (η) and [$\circ$] (ω).

¹ Blümel (1982: 159–61). ² Probert (2003: 159–60), West (1970*b*).

§35. Consonants

1. Labiovelar $*k^w$ ($*g^w$, $*g^wh$) $>$ labial π (β , φ) even before $\acute{e}$, $\acute{i}$ (§10.6): Boe. $\pi\epsilon\tau\rho\acute{\alpha}\tau\alpha\nu$, ‘fourth’ 14 19. (But note $\tau\acute{\iota}s < *k^w$ is even in Aeolic.)

2. [w] (digamma) was lost early in Lesb. (cf. Ionic). Its appearance in Sapph. and Alk. appears to be purely ‘literary’: it had already disappeared from the spoken language in the VI cent.¹ Initial F - is maintained in Boe. and Thess. until the koiné (sometimes written internally in archaic Boe. inscriptions).

3. For Boe. (and probably also Thess., though evidence is scanty) $\tau\tau$ in common with Attica and Eretria (§23.8).

¹ Bowie (1981: 69–74).

§36. Morphology/Syntax

OVERLAPPING FEATURES OF LESBIAN, THESSALIAN, BOEOTIAN

1. Athematic inflection of vowel-stem verbs (§24.1): but Boeotian inscriptions show thematic inflection with West Greek and Attic.

2. Perfect ptcpl.: the inherited suffix **-wos-* was replaced with *-ont-* imported from the present (**-wos-* had to be remodelled in all dialects after the disappearance of intervocalic **-s-*): ἐπεστᾶκοντα 9 8, 'in office' (ἐφ-ίσταμαι).

3. Infinitives: (a) the athematic infin. (active) is *-μεν* in Thess. Boe., extended to thematic verbs also. (b) Lesb. has athematic *-μεναι* (apparently a blend of *-μεν* and *-ναι*), but only in the case of short-vowel monosyllabic stems (ἔμ-μεναι, δό-μεναι, θέ-μεναι): other athematic stems share the thematic ending, viz. long vowel + *-ν*. (c) Sigmatic *-σαι* and med.-pass. *-σθαι* are common to all three, with the exception of Larisa in Thessaly where *-σειν*, *-σθειν* are found (cf. §34.3).

4. The athematic (C-stem) dat. plur. is *-εσσι* (the result of an analogical 'proportion' λύκοι:λύκοισι::πάντες:χ→πάντεσσι): it must have been created after the sound-change *-ss->-s-* had ceased to be effective (cf. στήθεσιν 74 b6). Hom. *s*-stem forms such as ἔπεσσι are creations of the epic *Kunstsprache* (the doublet *-εσσι/-εσι* is metrically convenient).¹

5. First sing. pronoun ἐγών (rare in epigraphic texts): associated with Aeolic and West Greek. For the final *-ν* cf. Indo-Iranian *-m* (Skt. *ahám*).

6. Patronymic adj. in *-ιος* (also Myc.): other dialects use gen. of the father's name.²

7. αἰ, 'if', and particle κε (κεν in Homer and lyric poetry): κα in Boe. from West Greek.

THESSALIAN ONLY:

8. Thematic gen. sing. in *-οιο* (rarely), mostly *-οι* < *-οιο* (cf. Myc. *o-jo*): the form familiar from Homer.

LESBIAN ONLY:

9. Imperative, 3 plur. active/medio-pass. Lesb. forms a 3 plur. imper. in *-ντον* (act.) and *-σθον* (medio-pass.), with an unusual short vowel. Greek generally builds these forms on

3 sing. $-\tau\omega$ and $-\sigma\theta\omega$ (§32.3), but in this case the development is hard to trace.³

¹ Morpurgo Davies (1976). ² Morpurgo Davies (1968), Hodot (2006: 174–8). ³ García Ramón (1978).

§37. *West Greek*

West Greek includes the group of dialects known traditionally to classicists as Doric, a term (and a concept) inherited from the Greeks. The Dorians had a distinct political and cultural identity: their dialect was particularly associated with choral poetry, which suggests that the form developed somewhere in the Doric world. For linguistic purposes it is useful, however, to distinguish a sub-grouping of north-western dialects which share a range of overlapping features. With the notable exceptions of Delphi and Elis, much of the north-western area was both geographically and culturally isolated in the classical period.¹

Although West Greek is characterized by some striking isoglosses which mark it off from the eastern group, the individual dialects nevertheless developed in different linguistic contexts across a wide area of mainland and insular Greece. Since it seems likely that speakers of West Greek were involved in migrations across the Greek world in the sub-Mycenaean period (starting roughly in the XII cent.), the dialects as they appear in the archaic period can be expected to show the effects of interaction with the language of speakers who were absorbed or subdued by the new arrivals ('substrate' influence), as well as that of neighbouring population groups (Arcadia, Boeotia, Attica, and Thessaly). This is difficult to quantify, but for both North-west Greek and Doric there are features which appear anomalous, as well as sporadic irregularities which are difficult to account for; and in a couple of cases (Achaëa and Elis) the written standards admit these features so freely that doubt has been cast on their classification as West Greek. This is not a particularly useful step: if we are to use the traditional groupings at all, we should recognize that for West Greek, and particularly for North-west Greek, the evidence is often both scanty and late; and it is therefore not unlikely that in many cases we are dealing with a koinéized written form which did not closely represent local vernacular. Better

Thessaly), V cent. bc. IG IX 2. 257. Buck 35. Schwyzer 557. *Nomima*, i. 33.

A number of features anomalous in Thessalian may point to an attempt to write the text in Ionic-influenced 'chancellery' diction (perhaps by an Ionian secretary).

ε<ο>ς ηυλῶρέοντος Φιλονίκῳ ἡυιός

Θετόνιοι ἔδωκαν Σοταίροι τοῖ Κλορινθίοι καὶ τοῖ καὶ γένει καὶ
Φοικιάταις καὶ χρῆμασιν ἀσυλία¹³ κατέλειαν κεὺΦεργέταν
ἐποιῆσαν κὲν ταγὰ κὲν ἀταγλίαι. αἷ τις ταῦτα παρβαίνοι, τὸν ταγὸν
ἐπεστάκοντα ἐξῆξανακάδεν. τὰ χρυσία καὶ τὰ ¹⁰ ἀργύρια τὲς
Βελφαίῳ ἀπολλόμενα ἔσῳσε Ὀρέσταο Φερεκράτ-

13. Graffito on a vase of unknown provenance: one word *extra metrum* followed by two iambic trimeters. V cent. bc. IG VII 3467. Buck 38–5. Schwyzer 441. CEG 446.

Μογέα δίδοτι τῇ γυναικὶ δῶρον Εὐχάρῃ
τεῦτρετιφάντῳ κότυλον, ὅς χ' ἄδαν πίε.

damaged. Early III cent. bc. Étienne-Roesch (1978). SEG 28. 461. ► Étienne-Roesch (1978).

... ὁμολογὰ τοῖς ἱππότης τοῖς Ἐρχομενίων κῆ Χηρωνείων ὑπὲρ
τῶν ἱ στροτευιάων. Τὰς μὲν προτεινὶ στρο¹⁰τειάς Θιογνετίδαο
ἄρχοντος Ἐρχομενίοις, Βοιωτοῖς δὲ Φιλοκώμῳ, ἀφί[εμ]ένας
εἶμεν, ἄρχεμεν δὲ τὰς στρο[τε]ίας τὰς ἐπὶ Θιογνετίδαο ἄρχον-
[τος] Ἐρχομενίοις, Βοιωτοῖς δὲ Φιλο¹⁵[κώ]μῳ· στροτευθεῖμεν δὲ
ἐχθόν[ι] δὲ τὰς Βοιωτίας πράταν τὰν Σαυκλ[ί]αο, δευτέραν τὰν
Πουθοδώρῳ, τ[ι]ρίταν τὰν Χηρωνείων Εὐμείλῳ, ἱ [π]ετράταν
Ἀριστίωνος, ἐν δὲ τῇ ²⁰ [Βο]ιωτίῃ πράταν τὰν Ἀριστίωνος, ἱ
[δ]ευτέραν Πουθοδώρῳ, τρίταν ἱ [Χ]ηρωνείων Εὐμείλῳ, πετράταν ἱ
[Σ]αυκλ[ί]αο· ἡ δὲ κά τινες Φίλη Φίσα ἱ [στρ]οτευθειώνθι, κλαροέτω
ὁ ἱπ²⁵[πα]ρχος τὰς Φίσα ἐστροτευμένας Φίλας· τιθέσθῃ δὲ τὰς
στροτειίας τὰς τε ἐν τῇ Βοιωτίῃ κῆ τὰς ἐλχθόνδε τὰς Βοιωτίας
χωρὶς ἐκατέ[ρ]ας ἀς κα τὰ ἐφόδια λάβωνθι.

17. Stone from Mytilene, recording a monetary agreement between that city and Phokaia on the mainland. Late V or early IV cent. BC. IG XII 2. 1. Buck 25. Schwyzler 619. Hodot (1990), #MYT 01. Heisserer (1984), Engelmann (1985).

----- [ὅττι | δέ κε αἰ] πόλις [ἀ]μφοτέραι ----
 ----- | -----]γράφωσι εἰς ταῖς στάλλαις ἢ ἐκκόπτωσι,
 κύ[ρ]ιον ἔστω. τ[ὸν δὲ κέρναν] τα τὸ χρύσιον ὑπόδικον ἔμ[μεναι]
 ἀμφοτέραισι ταῖς πολίεσσι· δικ[ά]σ[ταις δὲ | ἔμ]μεναι τῶι μὲν
 ἐμ Μυτιλήναι κ[έρναντι] ταῖς ἄρχαις παῖσαις ταῖς ἐμ Μ[υτιλ]λήναι
 πλέας τῶν αἰμίσεων, ἐμ Φώκαι δ[έ τ]||¹⁰αῖς ἄρχαις παῖσαις ταῖς ἐμ

Φώκαι πλ[έ]ας τῶν αἰμίσεων[ν]· τὰν δὲ δίκαν ἔμμεναι | ἐπεὶ κε
 ὠνίαυτος ἐξέλθῃ ἐν ἑξ μῆνεσι. αἰ δέ κε καταγ[ρέ]θῃ τὸ χρύσιον
 κέρναν ὑδαρέστερο[ν] θέλων, θανάτῳ ζαμι||¹⁵ώσθω· αἰ δέ κε
 ἀπυφ[ύ]γῃ μ[ὴ] θέλων ἀμβρότην, τιμάτω τὸ δικαστήριον ὅττι
 χρη αὐτ<ο>ν πάθῃν ἢ κατθέ[μ]εναι. ἀ δὲ πόλις ἀναίτιος καὶ
 ἀζάμιος [ἔσ]τω. ἔλαχον Μυτιλήναιοι πρόσθε κόπτῃν. ἄρχει πρότανις
 ὁ ||²⁰ πεδὰ Κόλωνον, ἐμ Φώκαι δὲ ὁ πεδὰ Ἀρίστ[α]ρχον.

Plutarco, *De gloria Atheniensium*, 348A

ἡ δὲ Κόριννα τὸν Πίνδαρον, ὄντα νέον ἔτι καὶ τῇ λογιότητι σοβαρῶς χρώμενον, ἐνουθέτησεν ὥς ἄμουσον ὄντα [καὶ] μὴ ποιοῦντα μύθους, ὃ τῆς ποιητικῆς ἔργον εἶναι συμβέβηκε, γλώσσας δὲ καὶ καταχρήσεις καὶ μεταφορὰς καὶ μέλη καὶ ρυθμοὺς ἡδύσματα τοῖς πράγμασιν ὑποτιθέντα. σφόδρ' οὖν ὁ Πίνδαρος ἐπιστήσας τοῖς λεγομένοις ἐποίησεν ἐκεῖνο τὸ μέλος (fr. 29, vv. 1-4 Maehler)

Ἴσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
ἢ Κάδμον ἢ Σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν,
ἢ τὸ πάνυ σθένος Ἡρακλέους
ἢ τὰν <Διωνύσου πολυγαθέα τιμάν.>

δειξαμένου δὲ τῇ Κορίννῃ, γελάσασα ἐκείνη τῇ χειρὶ δεῖν ἔφη σπείρειν, ἀλλὰ μὴ ὄλῳ τῷ θυλάκῳ. τῷ γὰρ ὄντι συγκεράσας καὶ συμφορήσας πανσπερμίαν τινὰ μύθων ὁ Πίνδαρος εἰς τὸ μέλος ἐξέχεεν.

POETAE MELICI GRAECI

ALCMANIS STESICHORI IBYCI
ANACREONTIS SIMONIDIS CORINNAE
POETARVM MINORVM RELIQVIAS
CARMINA POPVLARIA ET CONVIVIALIA
QVAEQVE ADESPOTA FERVNTVR

EDIDIT
D. L. PAGE

OXFORD
AT THE CLARENDON PRESS

1 (4+5 D.)

654 P.Berol. 284 BKT v 2 (1907) p. 19 seqq. (saec. ii p.C.) prim. ed.
Schubart & von Wilamowitz-Moellendorff

(a) col. i-iv

col. i

]υστεφανον
]γῶγ' ἐπιδῆ
]επ' ἀκρῦ
]χορδάς
 5] . ρῶντ' οριων
] . νφουλονορνι
]
]
]ηί
 10 γ]ενεθλα·
]δᾶ
]εν . [. . . .] Κώρει-
 τες ἔκρου]ψαν δάθιο[ν θι]ᾶς
 βρέφο]ς ἄντροι, λαθρά[δα]ν ἄγ-
 15 κο]υλομείταο Κρόνω, τα-
 νικά νιν κλέψε μάκηρα 'Ρεία
 () μεγ]άλαν τ' [ᾶ]θανάτων ἔσ-
] ἔλε τιμάν· τὰδ' ἔμελψεμ·
 μάκαρας δ' αὐτίκα Μώση
 20 φ]ερέμεν ψᾶφον ἔ[τ]αττον
 κρ]ουφίαν κάλπιδας ἐν χρου-
 σοφαῖς· τὸ δ' ἅμα πάντε[ς] ὤρθεν·
 πλίονας δ' εἶλε Κιθηρών·
 τάχα δ' Ἑρμᾶς ἀνέφαν[έν]
 25 νι]ν αούσας ἐρατὰν ὥς
 ἔ]λε νίκαν στεφ[ά]νυσιν
 . . .] . (.) ατώ . ανεκόσμιον
 μάκα]ρες· τῷ δὲ νόος γεγάθι·
 () ὁ δὲ λο]ύπησι κά[θ]εκτος
 30 χαλεπ]ῆσιν Φελι[κ]ῶν ἐ-
] λιττάδα [π]έτραν

CORINNA 654

.....]κεν δ' ὄ[ρο]ς· ὑκτρῶς
]ων οὐψ[ό]θεν εἴρι-
 (σέ νιν ἐ]μ μου[ρι]άδεσσι λάυς·
 35]εγ[...]νεγ[...]...]...]
]ροσίασ[...]
]τριχα[...]ς
]οσμελ[...]ων
]...]...]
 40]σόρουσεν
]
]ν.ως
]σων
]ιωφεγ
 45]καρωντῦ
]νῖοντασάσα[
]δρορσινεῖσ
]αδιοσμνα[
]κωρη.
 50]νῆ.
]ῡσκαλε[
]προ[

col. ii

.[.....]νῖ
 .[.....]
 ρε[.....]σῡ
 ωδ...ρα[
 5 δετ' ορο[
 ρωνκν[
 κροϋ[
 .[.....]
 τ' [.....]
 10 ερα[
 θ' α[
 γ[.....]
 μω[.....]ων
 δω[.....]νεπω

CORINNA 654

15	δη[	]μέλι
	νῦ.[	]διον
	με[	]α
	ὦ'τ[	]αελιος
	μων[	]ουσιας
20	τ[	]οφιλα
	εσδ[	]...αν
	σουν[	]ν
	ἰῶν[	]φον
	γα[	]γα
25	πατ[	]κισις
	ασωπ[	]ενομον
	λων[	].
	άν.[	]πων
	λά[	]ρας·
30	τειν[	]αθρων
	μετ' ᾧ[	]ν
	εμπε[	]΄ς
	ῶν.ῆ.[	γε]νέθλαν
	δευς[	ἀ]γαθῶν
35	πατρο[	]ς
	κορκόν[ρ	]
	ν.' εἰδ[	]
	ποτι[	]τείρ
	σιν[	]ς
40	θεο[	]στινεχων·
	τε[	]εξ
	λό[	]
	τ[	]ον
	β[	]
45	τ[	]σαφες·
	θ[	]
	σ[	]
	τ[	]
	.[	]
50	π[	]
	ά[	]

εγ[
τ[.α
[]μαν
[]ν
5 []αραθῖων
[]
[]ας
[]ετίως
..]πόκ' αυτο[.....]θων
10 ...]αγαρθιάσ[.....]
ε]υδήμων [.... εὔ]δει
τᾶν δὲ πῆδω[ν τρῖς μ]έν ἔχι
Δεὺς πατεῖ[ρ πάντω]ν βασιλεύς,
τρῖς δὲ πόντ[ω γᾶμε] μέδων
15 Π[οτιδάων, τ]ᾶν δὲ δουῖν
Φῦβος λέκτ[ρα] κρατούνι,
τὰν δ' ἴαν Μή[as] ἀγαθὸς
πῆς Ἑρμᾶς· οὐ[τ]ω γὰρ Ἑρως
κῆ Κούπρις πιθέταν, τιῶς
20 ἐν δόμῳς βάντας κρουφάδαν
κώρας ἐννί' ἐλέσθη·
τῇ ποκ' εἰρώων γενέθλαν
ἐσγεννάσονθ' εἰμ[ιθί]ων
κᾶσσονθη π[ο]λου[σπ]ερίες
25 τ' ἀγείρω τ' ἐς [μ]α[ντοσ]ούνω
τρίποδος ὦιτ[.....]
τόδε γέρας κ[.....]ν
ἐς πεντείκο[ντα] κρατερῶν
ὁμήμων πέρ[οχο]ς προφά-
30 τας σεμνῶν [ἀδο]ύτων λαχὼν
ἀψεύδιαν Ἀκ[ρη]φείν·
πράτοι [μὲν] γὰρ Λατ]οῖδας
δῶκ' Εὐωνοῦμοι τριπόδων
ἐς ἰῶν [χρε]ισμῶς ἐνέπειν,
35 τὸν δ' ἐς γᾶς βαλὼν Οὐριεὺς
τιμὰ[ν] δεύτερος ἴσχευ,

CORINNA 654

πῆς [Ποτ]ιδάωνος· ἔπι-
 τ' Ὀα[ρί]ων ἀμὸς γενέτωρ
 γῆα[ν Ϝ]ὰν ἀππασάμενος·
 40 χὼ μὲν ὠραν[ὸ]ν ἀμφέπι
 τιμὰν δ[.....]ν οὔταν.
 τώνεκ[.....]ν ἐνέπω
 τ' ἀτ[ρ]έκ[ιαν] χρεῖσμολόγον·
 τοὺ δέ [νου] Ϝῖκέ τ' ἀ]θανάτης
 45 κῆ λού[.....] φρένας
 δημόν[... (Ϝ)έκου]ρεύων·
 ὥς ἔφα [μάντις] π[ε]ράγεις·
 τὸν δ' Ἀ[σ]ωπὸς ἀσ]πασίως
 δεξιᾶς ἐ[φαιψάμ]ενος
 50 δάκρου τ' [ὀκτάλ]λων προβαλ[ὼν]
 ὦδ' ἀμύψ[ατο φ]ωνῇ·

col. iv

[
 φωρ[
 ταδε[
 βεβείλ[
 5 ἀπιθα[
 τεοῦσδ[
 Ϝᾶδο[
 πάνομ[
 ενστρ[
 10 τέκν[
 τεωγ[
 πανθ[
 ενθια[
 διὰ, νῖ[
 15 ταω[
 εδν[
 δώσφ[
 σθη·φ[
 συννι[
 20 τεινλαυσ.[

CORINNA 654

τοσονεφασ[
 πάρνεισαντ[
 φᾶδονήτεθ[
 .αδέϊᾱντρ[
 25 κείνοτεουσ. [
 τουχ. .ε[
[
 εσερ. υστ[
 στεργωτ'α[
 30 καμίφ. .[
 κιθηρ. [.]. [
 ητίωσ. [.]. [
 πλειά[
 μειδε[
 35 σουντ ²
 ημενθ[
 θουμο[
 ενπολ[
 κηγαρ[
 40 δ'έϊσκ[
 κηκιθ[
 πλάτη[
 δ'αγετ'ω[
 κλαροσ'ι[
 45 τύσπλ[
 πάρνε[
 τωνδια[
 θανογτ[
 πάρνε[
 50 φιλόυρ[
οσποκε[
 μαντ[

scholia marg. dext. : i 5 θηραν, ii χιονα, 21 εσ, 37 εκ, 40 εισ, 45 εσ εαι, 50 απο του;
 ii 2 επικληθησε|σθαι, 26 ες, 32 πημοναν, 35 εκ, 43 τωιδ' ουτς (sic), 46 μεχρι; iii
 7 σφα, 8 εντιεσδε, 9 ουποτ', ii ηδη, 19 τεουσ, 20 εσ, 22 ται, 23 εκγεννασονται, 25 ηρωεκ,
 34 εκ, 39 ανακτησαμ'σ, 44 εικε, 45 seqq. γ]αμηθεισς (sic) |[]ηρη του γη|[μαν]τροσ

gloss. inter lineas et corr. ibid. vel in textu :

(ι) ε atticum sup. ι scr., (α) ut ε pro ι intellegas (velut θεός pro θιός), i 5 οριων,

23 πλι-, iii 10 θιας, (b) ut ei pro ι intellegas (velut ἔχει pro ἔχι), i 22 φαι-, 28 -γαθι, 33 ειρι-, ii 1]υι, 15 μελι, iii 12 εχι, 15 δουνι, 16 -ουνι, 31 αψευδι, 40 -επι, 51 αμι- (2) correctiones, sim.: i 6 ορνι litt. ρ expuncta; 12 κώρη sed ut vid. η ex ει; 14 αντροι: ρ postmodo insertum; 15 versuum divisio pessum data, tum correcta; 16 ρεα in ρεα correctum; 22 -φαινας litt. va expunctis; 23 οθλε litt. οθ expunctis sscr. ει; 34-35 versuum divisio falsa; ii 8 φ[deletum; 12 ρ[deletum, sscr. γ; 20 φαλα: prior litt. α deleta, sscr. ι; iii 15 init. vestigium, tum spat. ix fere litt. vac.; 34 ενπιων: prior litt. ι deleta, sscr. έ, sup. alt. ι scr. ε; iv 18 σθη: σ postmodo insertum; 46 πανν: prior litt. ν deleta, sscr. ρ

accentus, sim., quales in Π extant reddidi in col. i 1-11, col. ii, col. iii 1-10, col. iv.

col. i 12 seqq.:	12 κώ	13 δά	14 οι·	ρά άγ	15 ρόν	16 νικά
17 άλλαντ'	18 αν·ταδ' έ	19 δ' αυ	μώ	20 έ[τ]	21 χρῶν	22 ·τῷδ'
ά	ώρθεν·	23 δ'	θῆ	24 δ' ερμάσανέ	25 αούσα	ώσ
26 ']λενι	νῦ	27 τώ	κό	28 ρεσ·	γάθ	29 ']
ν.ε	31 λῆττά	ραν.	32 δ' ο	σ·ῦκτρῶσ	33 οὔψ	εν. εί
λάδσ·	col. ii 11-12 marg. sin. coronis					34 μο
col. iii 11 seqq.:	11 δήμ	12 πῆ	13 -λευσ·	14 τρις	16 φῶ	
τού	17 δ' ιανμή	18 πῆσ	μασ·	δύ[	19 κόυ	αν.τι
κρουφάδαν	21 κώρᾱσέννι·ελέ	22 τήποκ'	ειρώ	νέθ	23 νάσ	ων·
24 κάσ	ρί	25 τ' άγειρωτ'	όνν	27 τόδ	28 τέι	29 μή
πέ	κά	31 φέιν·	32 πρᾱ	ῖδ	33 δωκ'	νούμοι.
36 ἴσχεν·	37 πῆσ	δάωνοσ·επί	38 τ'	άμ	νέτ	39 άναππᾱσά·
μενοσ·	40 φέ	41 τι	δῶ	42 τώ	43 τ' α	έκ
άτῦσ·	45 κήλόυ	46 δῆμόν	47 ώσέ	άγέισ·	48 δ'	49 νοσ·
50 δάκρῶ	51 δ'	νη·				

ex aliis quae in app. crit. priore (*Corinna*, 1953) dedi pauca tantum maioris momenti revoco:

i 1-10, vid. Harvey, *CQ* n.s. v (1955) 176 seqq., D.L.P. ibid. (1957) 27 nondum expeditum: post ώ, hasta infra lineam desc., velut φ ψ ρ, non ι δ' έλατάων νιν coni. Bolling

ii 30 μελ]άθρων veri sim. 32 έμ πέ[ιμονάν legendum esse testatur schol. 33 "Ηγ[ιαν, 36 Κορκοῦ[ρας, 38 Ποτι[δάων κλέψε πα]τείρ, 39 Σιν[ώπαν, 40 Θέσ[πιαν, veri similia etiam *Tanagrae* mentionem inter Asopi filias fieri testatur Pausan. ix 20. 2, Κορίννηι δέ έστιν ές αύτήν (scil. Τάναγραν) πεποιημένα, Άσωποῦ παῖδα εἶναι

iii 31 άκρηφ<ν>είν adiect. coni. Lobel, probat Guillon *BCH* 82 (1958) 51 41 [έλ-λαχο]ν veri sim. 46 δημόν[εσσ' έκου]ρεῦων, neglecto ρ, ut vid.

iv 7 φάδο[μη, 8 παύομ[η montes Κιθιρών 31, 41, Πάρνεις 22, 46, 49, oppidum Πλάτη[α 42 43-44 hic fr. 24 τεῦς γάρ ο | κλᾱρος locavit Maas

CORINNA 654

(b)

eiusdem pap. fragmenta incerti loci

1.	2.
κρηι[	ν[
δημον[	παρο[
δευτ[	ώδεδ[
βειλον[	νε.[
	5 ε[

3.].ουν.
]

marg. dext. schol. 1]ελαια πα[ρ' 'Ο]μηρω[,
2 αυψα

4.	5.
]ιωι[	]ον
]δεποτ[	]αιδα
]τωνε[	]
]πορενφ[	]άδοιμε[
5]δείπα[	5]αμφιπο[
]άειτι[	]ει.
]...ρ[	]τον

FEPOIΩN?

2 (incl. 2 B. et D., 27 B. = 19 D.)

655 P.Oxy. 2370 (c. 200 p.C.) prim. ed. Lobel

fr. 1

(a)].[...]λλωνιος[

(b) ει Ἀρεις[

ἐπί με Τερψιχόρα [
 καλὰ φεροῖ' αἰσομ[έναν
 Ταναγρίδεσσι λε[υκοπέπλυσ
 μέγα δ' ἐμῆς γέγ[αθε πόλις
 5 λιγουροκω[τί]λυ[s ἐνοπῆς.
 ὅττι γὰρ μεγαλ.[
 ψευδ[.]σ[.]αδομ[ε]
 .[.]ω γῆαν εὐρού[χορον
 λόγια δ' ἐπ πατέρω[ν
 10 κοσμίεσσα ϖιδιο[
 παρθ[έ]νυσι κατα[
 πο]λλὰ μὲν Καφ[ισὸν ἰών-
 γ' ἀρχ]αγὸν κόσμ[ε]ισα λόγυ]s,
 πολλὰ δ' Ὀρί[ωνα] μέγαν
 15 κῆ πεντεί[κοντ'] οὐψιβίας
 πῆδα[s οὖς νού]μφησι μιγ[ί]s
] Λιβούαν κ[
 .[.]θῆσ[
 ϖιρίω κόραν.[
 20 καλὰ ϖιδεῖν αρ[
]ηαν 'ν τίκτ[
 .].τέκετο τυ[
].[.]...[
 . . .

CORINNA 656

fr. 2 π]αρθενῦτ[]ηερουσιν[]ασδαφν[. . . . fr. 3].[.].[].αμ.[. . . .	fr. 4].[τ[.].[.]δαραθ[τ' εφίδον[βαρβαρονκ[5 σαντυσδεν[βασδεουριε[vs εσ- σειλκουσε,ν[.]η[.]δυλα[].εε[. . . .
---	--

accentus, sim., in Π: 1 (b) init. εἰ, ἄρεις 2 καῶλα, φερῶι' αἰ 3 γρί
 4 δ' ἐμῆσ 5 ουροκω λῦ 8 ω, γηαν, ευ 9 δ' 10 μέι 11 νῦ
 13-14]ς· π 15 κη, π δύψιβί 17 ουαν' κ 19 ρῶ 20 εἶν 21 ἔντι
 22 τεκετο·

(a), (b) ut vid. argumenti oratione pedestri scripti finis: (a) Ἀπολλώνιος, alia
 possis; (b)? = ἡ Ἀρης

fr. 1 1 ἐπί . . . [φίδοι, sim. 2-5 = Hephaest. *ench.* xvi 3 p. 56 C., cf. schol.
 A p. 164 C. (= fr. 2 B. et D.) καλὰ—ἐνοπ., ubi καλὰ γέροια A, καλαγέροια I; εἰσο-
 μένα, -πέπλοις, ἐμῇ codd.; γέγασε A; -λαις ἐνοπαῖς codd. φεροῖ': non intellegitur
 8 πο]ρω e.p.: mihi videtur potius fortasse τ[ε]ρω legendum fin. suppl. e.p.
 9 εν sscr. π 10 φ·ιδιο[ut vid.: non intellegitur 11 κατά[ρχομη (e.p.)
 veri sim. 12 seq. post e.p. supplevi 14 suppl. e.p. 14 seqq. vv.
 divisio in Π pessum data 15 = Hephaest. l.c. p. 57 C., cf. schol. A l.c. (= fr.
 27 B., 19 D.), ubi καὶ πεντήκοντ' οὐψιβίας 16 suppl. e.p. 19 φρίω, ex -ων
 corr., non intellegitur: an εἰρέω = dicam? 20 .ι·δεῖν sscr. φ 21 γ]ῆαν
 veri sim. ἄν desideramus, vix legere possumus

fr. 2 1 suppl. e.p.

fr. 4 ut vid. argumenti orat. ped. scripti fragmentum 6 seq. suppl. e.p.

FEPOION ᾱ

3 (7 B.)

656 Anton. Lib. 25, *Myth. Gr.* ii 103 Martini

Μητιόχη καὶ Μενίππη. ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων δ καὶ
 Κόριννα Φεροίων ᾱ (ἐτ'εροιων α' cod.)

10 (4 B., 12 D.)

663 Ap. Dysc. *pron.* 105 b, p. 82 Schn.

λέγεται δὲ καὶ τίν, καὶ ἔτι μετ' ἐπενθέσεως τοῦ εἰ τείν. ἰδίως γὰρ
ἢ μετάθεσις ἢ εἰς τὸ τ τοῦ εἰ δεικτική ἐστι, σοῦ τοῦ τεοῦ, σός τεός.
τίθεται παρὰ Κορίννη καὶ ἐπ' αἰτιατικῆς ἐν Κατάπλωι.

οὐ γὰρ τιν ὁ φθονερός

†δαιμωτ†

ἀντὶ τοῦ σέ, καὶ σαφές ὡς κατ' ἐναλλαγὴν πτώσεως.

2 δαμίωτ' (= ζημιούται) coni. Edmonds, δῆμων Ahrens

INCERTI LOCI

11 (21+10 B., 15-16 D.)

664 Ap. Dysc. *pron.* 64 b, p. 51 Schn.

Βοιωτοὶ ἰών (hoc om. cod., add. Bekker), ὡς μὲν Τρύφων . . .
ὡς δὲ ἔνιοι, ὧν ἐστὶν ὁ Ἄβρων, θέμα ἐστίν, ὃ συζύγως οἱ αὐτοὶ φασί,
τῇ μὲν ἐγών τὴν ἰών, <τῇ δὲ ἐγώνη τὴν ἰώνει add. Ahrens>, εἶγε τὸ
παρὰ Δωριεῦσιν ἢ εἰς εἰ μεταβάλλεται, τῇ δ' ἐγώνγα τὴν ἰώνγα.
Κόριννα.

(a) μέμφομη δὲ κῆ λιγουράν
Μουρτίδ' ἰώνγ' ὅτι βανά φοῦ-
σ' ἔβα Πινδάρου πὸτ ἔριν.

καὶ ἔτι

(b) ἰώνει δ' εἰρώων ἀρετὰς
χειρώαδων

Herodian. π.μ.λ. α 18, II 924. 25 (cf. I 328. 7) L., τὸ γὰρ παρὰ Κορίννη βανά οὐ
κοινὸν οὐδὲ εἰς ἡ λῆγον ἀλλὰ ἴδιον θέμα Βοιωτῶν τασσόμενον ἀντὶ τοῦ γυνή
cf. Hesych. s.vv. βανά et βανῆκας

(a) μεμφομαι, και, Μυρτιδα, Πινδαριοιο, (b) ηρωων (ἰώνει ηδ' ηρωων, corr. Bergk)
cod. ἰών- monosyll. βāna (vix βānā)

12 (32 B.)

665 Anton. Lib. 10, *Myth. Gr.* ii 80 Martini

Μιννάδες· ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων δ καὶ Κόριννα.

716 Plut. *quaest. graec.* 40, ii 357 Nachst.-Siev.-Titch.

τίς Εὐνοστος ἦρως ἐν Τανάγραι καὶ διὰ τίνα αἰτίαν τὸ ἄλσος αὐτοῦ γυναιξὶν ἀνέμβατόν ἐστιν; Ἑλιέως τοῦ Κηφισοῦ καὶ Σκιάδος Εὐνοστος ἦν υἱός, ᾧ φασιν ὑπὸ νύμφης Εὐνόστας ἐκτραφέντι τοῦτο γενέσθαι τοῦνομα. καλὸς δ' ὢν καὶ δίκαιος οὐχ ἦττον ἦν σώφρων καὶ αὐστηρός. ἐρασθῆναι δ' αὐτοῦ λέγουσιν Ὀχναν, μίαν τῶν Κολωνοῦ θυγατέρων ἀνεψιὰν οὔσαν. ἐπεὶ δὲ πειρώσαν ὁ Εὐνοστος ἀπετρέψατο καὶ λοιδορήσας ἀπῆλθεν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς κατηγορήσων, ἔφθασεν ἡ παρθένος τοῦτο πράξασα κατ' ἐκείνου καὶ παρώξυνε τοὺς ἀδελφοὺς Ἐχεμον καὶ Λέοντα καὶ Βουκόλον ἀποκτείνειν τὸν Εὐνοστον ὡς πρὸς βίαν αὐτῇ συγγεγεννημένον. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐνεδρεύσαντες ἀπέκτειναν τὸν νεανίσκον, ὁ δ' Ἑλιεύς ἐκείνους ἔδυσεν. ἡ δ' Ὀχνη μεταμελομένη καὶ γέμουσα ταραχῆς, ἅμα μὲν αὐτὴν ἀπαλλάξαι θέλουσα τῆς διὰ τὸν ἔρωτα λύπης, ἅμα δ' οἰκτείρουσα τοὺς ἀδελφούς, ἐξήγγειλε πρὸς τὸν Ἑλιέα πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, ἐκείνος δὲ Κολωνῶι. Κολωνοῦ δὲ δικάσαντος οἱ μὲν ἀδελφοὶ τῆς Ὀχνης ἔφυγον, αὐτὴ δὲ κατεκρήμνισεν ἑαυτήν, ὡς Μυρτίς ἢ Ἀνθηδονία ποιήτρια μελῶν ιστόρηκε. τοῦ δ' Εὐνόστου τὸ ἡρώιον καὶ τὸ ἄλσος οὕτως ἀνέμβατον ἐτρεῖτο καὶ ἀπροσπέλαστον γυναιξίν, ὥστε πολλάκις σεισμῶν ἢ αὐχμῶν ἢ διοσημιῶν ἄλλων γενομένων ἀναζητεῖν καὶ πολυπραγμονεῖν ἐπιμελῶς τοὺς Ταναγραίους μὴ λέληθε γυνὴ τῷ τόπῳ πλησιάσασα.

SAPPHO ET ALCAEUS

FRAGMENTA

EDIDIT

EVA-MARIA VOIGT

ATHENAEUM – POLAK & VAN GENNEP
AMSTERDAM 1971

praeberet; frr. a b c aut unius tantum columnae (sed metrum difficile invenias) aut trium columnarum sunt (cf. ad (b) 5 CRIT). ad (a) 2 marg. sin. coronis, ergo (a)3, quod (b)4 excipere posse non neg. L., carm. initium. ad (a) 10 marg. sin. vestigia coronidis, itaque (c) 9 novi carm. init., si eiusdem col. sunt frr. a et c. frr. a et c prim. rec. DL., SL³, frr. b (POxy. 1233 fr. 16) et d L.

CRIT (a) 8 I'P 9 = καὶ εὐωχ[-? L., Ox. Pap. (b) 3 ante prim. E, spatiolum vac., fort. laesa pap. 4 A'; fort. E[, cf. Hamm § 206 5].O,].Ω ΓῆΡΑ (' m.¹, ' m.² ut vid.), tum C, non E (ut Hunt) delet., 'post ultim. C spatiolum vac., sed accent. indicat unam saltem syll. secutam esse' L. l.c.; cum fieri non possit ut ἐξαιω[(a) 5 excipiat γηρα-, aut frr. a et c eiusdem col. non sunt, aut finis vers. non est 6]. : circ. arcus sup., tum fort. AMΦ vel ΛMΦ, sed pro M etiam duas litt. leg. possis (c) 1 A[, O[2]. : circ. arcus sin. inf.; λωπο[c Hunt 3 YIA cave φ[έρην, φ[έροις, simm. 5]O vel]Ω; est etiam hastulae transv. pars, potius deletionis quam ligaturae indicium (L.); διδῆο ad διδῆμι (διδῆ Λ 105, διδέντων μ 54) ? 6]Ο vel]Ω 9 fort.]Λ; 'Ο]λυμπ. [? (d) 1]ΛΕ potius quam]ΛΟ, tum fort. Y, I, simm., et P vel Ψ 7]ΠΟΛΙΆΤΑΝ (' m.² ut vid.), v. ad A. 39, 6

34 (78) = 34a LP metrum: strophæ Sapphica

⊗	Δεῦτέ μοι νᾶ]con Πέλοπος λίποντες[c παῖδες]ιμοι Δ[ίoc] ἡδὲ Λήδαcω]ι θύ[μ]ωι προ[φά]νητε, Κάcτορ 4 καὶ Πολύδε[υ]κεc, — οἱ κατ εὐρηαν χ[θόνα] καὶ θάλαccαν παῖcαν ἔρχεcθ' ὦ[κυπό]δων ἐπ' ἱππων, 8 ῥῆα δ' ἀνθρώποι[c] θα[ν]άτω ῥέcθε ζακρυόεντοc — εὐcδ[ύγ]ων θρώcκοντ[εc . .] ἄκρα νάων π]ήλοθεν λάμπροι προ[]τρ[. . .]ντεc, ἀργαλέαι δ' ἐν νύκτι φ[άoc φέ]ροντεc 12 νᾶϊ μ[ε]λαίναι.]υε[]οc[< desunt fortasse octo versus >] . . ανδ[16] . ων [⊗
---	---

TEST POxy. 1233 fr. 4 [1-14], v. 1 acc. POxy. 2166 (b) 9 (Ox. Pap. XXI p. 127), vv. 5-7 POxy. 2166 (b) 3; et POxy. 2166 (b) 10, 1-2 (= POxy. 1233 fr. 5,

1-2) [15-16], quos ultim. huius carm. verss. fuisse cens. L. (v. 16 = adonius);
 fragmm. conl. L., Ox. Pap. XXI l.c. cf. ad A. 34A. prim. rec. DL., SL³

SIM in univ. h. Hom. 33, 7ss. E. El. 990ss. 1347ss. E. Hel. 1495ss.
 Theoc. 22 Luc. DDeor. 26, 2 1 Tyrt. 2, 4 Πέλοπος νῆσων Cypr. fr. 9,
 3ss. Ki. νῆσων ... Πέλοπος 5 Δ 182 al. εὐρεῖα χθών h. Cer. 69 πᾶσαν ἐπὶ
 χθόνα καὶ κατὰ πόντον (καταδέσκει) 6 Θ 128s. al. ἔππων ὠκυπόδων B. 4,
 6 ὦ[κυ]πόδων ... σὺν ἔππων 7 γ 231 ῥεῖα θεός γ' ... ἄνδρα καώσαι 9
 v 116 νηὶς ... ἐυζύγου, cf. ρ 288 11 ψ 244s. ἔππους ('Hoῦς) φάος ἀνθρώποις
 φέροντας Π 95s. ἐπὶ φάος ἐν νήεσσιν ἰθήη 12 v. ad A. 208, 4

CRIT Wil. '14, 233 Jur. '14, 230ss. H. Fränkel '24, 78² Page 265ss. Eisenb.
 43. ὕμνον κλητικόν esse cens. vv. dd. plurimi, allegoriam subesse suspic.
 Luria '47, 83 s.n.l. : Hunt 1 δεῦτέ μοι Gall.¹, quod prob. P. Mich.
 nondum edita (δεῦτ' iam Wil. ap. Hunt) νᾶσων Πέλ]οπος leg. et suppl. L. '23/25,
 21 ante POxy. 2166 (b) 9 coniunctam ΔΙ'Π 2 'potius παῖδες ἑφθ]ιμοὶ quam
 ὄβρ]ιμοι, ἄλκ]ιμοι (Jur.)' Wil. ap. Hunt ἡδέ vox epica 3]ΝΙΘΥΜΩΙ,
 utroque I delete, sed dat. recte se habere vid., cf. Hamm § 234; ἡλάω]ι Wil. ap.
 Hunt, sed brevius esse mon. Hunt, εὐνόω]ι? Dl. '44, 10 ΚΑC 4 post KEC,
 lin. et punct., /. 5 ΕΥ 6 ΩΚΥ ΠΩΝ· 7 ΠΗΑ, corr. Hunt,
 cf. Risch '46, 253 (ad formam epicam), Hamm § 91a (ad accent.) ΛΥ sscr. ·P·,
 cf. A. 129, 12. 20 8 ζα- (= δια-)κρ. conl. κρυόεις (E 740 I 2) interpr. Wil.
 '14, 241, cf. Risch '46, 253ss. 9 ΕCΔ sscr. Y m.², leg. et suppl. Edm. '16,
 103 (ΕCΔ = εὐέδ[ρ]ων Hunt, cf. Marz. 97¹) ΘPΩC sscr. I s. C, θρώ- DL.,
 SL³, L. ὄν] Hunt, ἐπ'] Jur. ΑΚ 9ss. ad rem ('St.-Elmsfeuer') cont.
 Hunt Luc. Nav. 9, Charid. 3, Merc. Cond. 1, Plin. nat. 2, 101, Anon. ap. Ha 11,
 1901, 324s. (l. 52ss). 10]ΗΑ (accent. non vid. Hunt); τ]- Hunt, π]- Edm.
 '14, 77 ΛΑΜ; ΠPOITP[sscr. ΠPQ[m.², unde πρo[]τρ[L. (antea προτ[ρ]ων
 ἐπέ]ντες Hunt, alii al.), πρ[ό]τον' ὄν]τρ[έ]χο]ντες Bowra '33, 19; ad πρότονα cont.
 DL., SL³ : Et. Gud. 483, 13s. Sturz οὐδέτερον ... τὰ πρότονα TEC· 11 ΕΑΙ
 12 ΝΑΙ NAI (' fort. m.²) 15]EPANΔ[Hunt

34 A (79) = 34b. c LP metrum: gl^{2c} vel gl^c

	⊗	]εμπε[	
2		]...ν γε[	
		]δευκεc[	
4		]παρποτ[	
		]...τοι μειχμ[	
6		]...ραννοικ [.]...δη...[	
		]ποίας πόριν ἱππο[	
8		]λίποντες Μάκαρο[c νᾶσων ἐ]π[ηράτ[...]]αν	
		]αν ἔλθετε τὰν κ[...]	]γέμει [
10		]ντες[...]μαcδ[	]...ποc [
		]...[...]	]ρωcατε[

et fr. 1 col. II 1-8 [8-15]; omnia conl. L., Ox. Pap. ad v. 15 marg. dext. schol. τὸ τῆς Ἡρας (II) Et. Gen. A, et B p. 57 Miller (= A. 131 Dl.², 349^A LP) ἀχνάσθημι ὡς παρ' Ἀλκαίῳ [1] = EM 181, 44 (= Hdn. II. παθ. 2, 290, 6 L.) ἀχνάσθημι κακῶς παρὰ Ἀλκαίῳ. usque ad κακῶς rec. Blomf., rell. prim. ap. Bgk.⁴; hic agn. posse vid. L., sed confirmari posse neg.; οὕτε γὰρ οἱ φίλοι bene cum οὐδ' αὐτοῖς v. 3 congruere mon. Gall.⁽¹⁾ metrum non esse quod praeb. fr. b vid. Gall.⁽²⁾ 164ss., ergo v. 15 ultim. carm. esse, quamquam deficiat coronis; cum numerus versuum impar sit, carmen strophas trium versuum (ex. gr. gl^o|| gl^o|| gl^o||) contin. veri sim. est (v. 14 = gl, vv. 1 et 13. 15 = gl^o iam cogn. Gall.⁽²⁾); de strophā gl^o|| gl^o|| gl^o|| gl^o|| (gl post v. 10 omissio), i.e. de eodem metro atque fr. 130 b, cog. Page. A. 59 b hic (vv. 2-4) agn. vol. Gall.⁽²⁾ 171s., itaque schol. ἀν(τὶ τοῦ) ἱεροῦ[λ. cf. etiam ad fr. b 1. prim. rec. Gall.¹ (cf. Dl. '44, ubi A. 24 B)

SIM 15 Charon FGrH 262 F 10 = Plu. De Herod. malign. 861^d εἶλον τὰ περὶ Κάριεσσι ἅπαντα χωρὶς τοῦ τεύχεος τοῦ βασιλέως

CRIT v. ad A. 129 Page 197ss. 1 marg. sin. (ante coronidis pedem) sign. x ἌΧΝ. .[(I), ἀχνάσθημι cod. A in lemmate et cod. B : ἀχνάσθημι cod. A in textu 3 ΟΥ ut vid. N' 4 κοῖλαν vel κοῖλαν Dl., cf. Hamm § 58a 2]ΟΡΔΙ; κ]ορδίαν Dl., sed καρδίαν praeb. pap. A. 207, 9 5]ΩΝ' 9 ΑΠΕΛΟΙC' sscr. J.M s. II 10 'fort.]ΑΗΠ' Page; ΕΝΑΙ; κ]αππ. vel ἀππ. Dl. conl. Specht, KZ 55, 1928, 20, sed πενάω adhuc incognit. 11 fort. ΟΥΠ[sed neque Π[neque ΤΩ[satisfacit ΠΟΝ; ὁμ]o- Gall.⁽²⁾ 12 ΠΑΡΟ, cf. Epim. An. Ox. 1, 176, 12ss. 'ἐν' . . . παρὰ τὴν Αἰολίδα καὶ Δωρίδα διάλεκτον 'ἐν' γίνεται, ὁπότε καὶ ἀντὶ ῥήματος, Solmsen, RhM 62, 1907, 320s. 13 ΠΕΡ, post P fort. alter. P ante EN, h. ad lin. a sin. dextrorsum desc. K~Y : KEY non satisfacit; K~Y credideris scr. (L.); κηῦθου = καὶ εὔθου (deb. καῦθου) Gall.⁽²⁾ ΚΑΤΑCΑΤΩ' (ΤΩ e TO corr.) 14 ΑΥ .[: h.v. pars sup. ΠΕ; = καταπεσών 15 ΧΕ infra Π[, h.h. parall. duae, quorum ratio incogn. ΛΗΙ

b = 130, 16-39 LP

metrum: gl^o|| gl^o||hipp|| ^gl^o||
(vel gl^o|| gl^o|| gl^o||)

⊗ Ἀγνοίς. . ςβιότοις. . ις ὁ τάλαις ἔγω
ζῶω μοῖραν ἔχων ἀγροῖωτίκην
ἡμέρων ἀγόρας ἄκουσαι
4 καρυ[ζο]μένας ὦ (A)γεσιλαῖδα
<—>
καὶ β[ό]λλα· τὰ πάτηρ καὶ πάτερος πάτηρ
κα<γ>γ[ε]γήρας' ἔχοντες πεδὰ τωνδέων
τῶν [ἄ]λλαλοκάκων πολίτην
8 ἔγ[ω . ἄ]πὸ τούτων ἀπελήλαμαι
<—>

φεύγων ἐσχατίαις, ὥς δ' Ὀνυμακλήης
 ἔγθα[δ'] ῥῖος εἰκόκησα λυκαιμῖαις
 .[]ον [π]όλεμον· στάσιν γάρ
 12 πρὸς κρ.[...]. οὐκ ἔμεινον ὄνελην
 <→
 .[...].[...]. μακάρων ἐς τέμ[ε]νος θέων
 εἰσι[...]. με[λ]αίνας ἐπίβαις χθόνος
 χλι.[...].[...].γ συνόδοις μ' αὐταῖς
 16 οἴκημι κ[ά]κων ἔκτος ἔχων πόδας,
 <→
 ὅππαι Λ[ε]βί[α]δες κρινόμεναι φύαν
 πώλεντ' ἑλκεσίπεπλοι, περὶ δὲ βρέμει
 ἄχῳ θεσπεσία γυναῖκων
 20 ἔρα[ς] ὁ λολύγας ἐνιαυσία
 <→
 .[...].[...]. ἀπὸ πολλῶν πρότα δὴ θέοι
].[]'εχ...ν Ὀλύμπιοι
].[...]
 24 .γα[]...μεν. ☒
 [→]

TEST POxy. 2165 fr. 1 col. II 9-32, v. 24 acc. POxy. 2165 fr. 2 col. II 1; coni.
 L., Ox. Pap. marg. sin. ad v. 24 coronis. cum fr. 130 a (q.v.) coniunctum
 praeb. LP, carm. init. stat. Gall.⁽²⁾ ad v. 6 cf. Epim. An. Ox. 1, 253, 19ss. Cr.
 ζητοῦμεν οὖν καὶ τὸ τοῖςδεσσι πῶς εἴρηται . . . τοῦτο μιμούμενος Ἀλκαῖος φησι τῶνδεων,
 ὅπερ τινὲς ἀγνοῖα τὰκριβοῦς ἀνέγνωσαν 'τῶν δεῶν', ἐν' ἧ τῶν δεῖν. v. 13 novi
 carm. init. esse cens. M. Hausmann ap. Latte '47, 142⁴, prob. idem. prim.
 rec. Gall.¹ (cf. Dl. '44, ubi A. 24 C)

SIM 2 Hld. 3, 1 p. 89 Col. ἀγροικότερον βίον 5 Ξ 118 τ 180 πατρὸς ἐμοῖο
 πατήρ 6 Arist. Ath. 17, 1 Πεισίστρατος . . . ἐγκατεγήρασε τῇ ἀρχῇ 11
 Sol. 3, 19 στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' Pi. fr. 109, 3 Sn. στάσιν ἀπὸ πραπίδος ἐπίκοτον
 ἀνελών Theoc. 22, 180 ὀλίγῳ τοι εἴκοι κακῶ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν 13 v. ad
 A. 5, 7 14 v. ad S. 1, 10 16 Aesch. Pr. 263s. ὅστις πημάτων ἔξω
 πόδα ἔχει Pi. P. 4, 289 ἐκτὸς ἔχειν πόδα, al. ap. Kamerb. l.c. 18 Z 442
 al. ἑλκεσιπέπλους 19 v. ad S. 44, 27

CRIT v. ad A. 129, praeterea Goossens, CE 19, 1944, 265ss. Theander '48,
 34ss. Gall., Storia 59ss. Chantr. '50, 77ss. Koster, Mn IV 4, 1951, 9ss. Page
 197ss. s.n.l. : L., Ox. Pap. 1 marg. sin. — ΑΓ sscr. Αἴ, quod
 λεί(πει) sc. τίχος vel λς = λ(είπει) c(τίχος) interpr. et ad fr. a spect. cens. Dl.,
 Gall.¹, obl. Page, al.; 'quasi λίνο- v.l. pro ἄγνο-' L.; de ἄγνος = 'agnus castus'
 cog. L. ap. Page, qui cont. Chionid. fr. 2 (1, 4 K.) οὐδὲν ἔτι γέ μοι δοκῶ ἄγνου δια-
 φέρειν ἐν χαράδρᾳ πεφυκός (v.l. fort. spect. ad λύγος cens. L. ap. Page, Dsc. 1,
 103, 1, W. ἄγνος ἢ λύγος . . . παρὰ ποταμοῖς τραχέει τε τόποις καὶ χαράδραις φυόμενος
 cont. Page), de ἄγνοέω, simm., cog. multi, vix recte; 'litt. I partem med. transfigit
 h.h., eiusdem litt. a pede sinistrorsum extenditur h.h. paulo a dextra descend.;

s. sequ. litt. C, a parte sin., atram. cuius ratio non reddita' L. BIÓ; [δ]υεβιότοις Page, quia pl. βίοτοι raro legitur [πά]γρ' Kamerb.; partic. exspectaveris, num [δυ]lc? ΑΛΑΪCÉ 2 ΖΩ ΑΚΡΟΪΚΩΤΙΚΑΝ; corr. L.; hapax leg. 3 ÓPACĀ 4 KĀ, sed - paulo inclin., ita ut KĀ intellegi possit; P: tantum pars sup., B possis; ΜΕΝ; cf. Hamm § 9 Ω'; ΪΔĀ, id esset δ' Αγ., sed accent. Ω adscr. erroneum esse cogn. L.; ad vocat. -ιδᾶ cf. A. 365 5 AC' ΤΑΠΑ; τὰ ad praeced. pertin. cens. Gall., al., ad seqq. Page, cf. ad v. 8 ΠΑ ΠΑ 6 'post KA, potissimum credideris litt. C litterae I ita esse superpositam, ut litt. K fere sim. evaserit; sequitur Π[vel Γ[; ĀC; κακγ[ε]γήρακ' (pro καγγ-) ? ' L., cf. Chantr. '50, 77s. et Hamm § 248c ΕΧ ΕΔΑΤΩΝ, ΔΕ, cf. An. Ox. l.c. et K 462 al., Critias 3, 3 τοῖςδε(c)ι 7 Α'ΛΟΚΑ, hapax leg. Λ[Ε]ΙΤΑΝ 8 ΕΓ[etiam ΕΤ[LP, potius ΕΠ[quam ΕΤ[Page; ξγ[ω et ε]π[ω L., ξγ[ω δ' Gall.⁽¹⁾, obl. Page, qui ξγ[ωγ', quia deest stigme post v. 7 ΤΟΥ ΑΠΕΛΗ 9 C', tamen -αις accus. interpr. Dl., Koster praeter necessit., cf. Kamerb. ΩC, ΔΟΝΥΜΑΚΛΕΗC, de Soph. tragœdia quae dicitur v. Pfeiffer ad Call. fr. 744 10 prim. litt. C simill., sed laesa pap. fort. etiam E possis; suppl. Latte, δ[χ]θα[v] Dl. ΕΟΙ ΑΥΚΑΪΜΙ'ΑΙC sscr. × s. M; Hsch. Α 1369 λυκαχλίας (sic Hsch. cod., -αιχμίας cod. Vat. Gr. 23, -αιμίας L., rec. Latte)· δ λυκόβρωτος (cod. Vat., -βρωτος Hsch. cod.) cont. L. obl. Collart, Pisani, Paideia 4, 1949, 401, qui cont. Hsch. Α 1955 αἰμοί· δρυμοί. Αλκυόλος Αλτναίαις (= fr. 9 N.²); novam glossae Hesych. interpr. propos. Page 205; v. etiam Latte et Trumpf 72¹; fort. de λυ<γ>αι- ad λύος (v. ad v. 1) et αἰμοί (v.s.) cog. licet (K pro Γ etiam vv. 2. 6, Γ pro K A. 129, 21); Thgn. 347ss. cont. Goossens; partic. interpr. Steffen 11 Α[, X[; λ[ε]ίων Gall. '46, 124, λ[ί]ων Latte τ]δν Gall.⁽¹⁾ (J)KON, J)CON vel J)MON leg. Gall.⁽²⁾ ΤΑC 12 post KP, litt. O ut vid. male scr. pars sup. sin., κρέ[ccona]c legi posse neg. L., κρό[ντορα]c (Dl.) spatium excedit ΚΑΜ; κ<έρδιον> L. propter metrum, obl. Chantr. l.c., ἔ<ρ>με<ι>ον Latte conl. Theoc. 29, 9, κ<άλλιον> Page; de metro egit Gentili, Maia 1, 1948, 62s. ΟΝΝΕΛΗΝ / (-ΕΧΗΝ, quod leg. Vogl., Ath 21, 1943, 125s., neg. LP); cum Pi. Theoc. ll. cc. doceamur τράειν ἀνελεῖν significare 'seditionem desinere', in praeced. 'potentiores', simm., supplend. esse neg. Page 13 ante MA, fort. Ω vel M ΤΕ ΘΕ agi de eodem sacro quod A. 129, 1ss. commemorat poeta cens. Gall., al., sed confirmari nequit 14 'fort. ΜΕ[Α]-, sed confirmari non potest' LP; ΑΙΝΑC [Α]ΕΠΙΒΑC, in ΒΑΙC corr. m.¹ ΘΟ; fort. NOC Page 15 post ΧΑΪ, Α, Δ, al.; tum unius litt. lac.; tum X, Α, M, al.; ante [.]N, h.v. pars inf.; omnia quae propos. vv. dd. in vestigia non quadrant CΥΝΟ M' : [Τ] sscr. M alia m. ΑΥ; de forma cf. ad A. 308, 2 16 ΟΙ; -μ<μ>ι LP Κ[Α] ΕΚ ΕΩΝ, X sscr. al. m. ΔΑC; in locutionibus simm. πόδα plerumque legitur (v.s.), cum A. facit Zen. 3, 62 ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχει (cont. Pfeiffer, Ox. Pap. XIX p. 45¹) 17 ΟΠΠΑΙ JΔΔ NNA-MEN, sscr. Ο ΦΥ'ΑΝ 17ss. de certamine pulchritudinis cog. fere omnes vv. dd. conl. Thphr. fr. 112 W. = Ath. 13, 610^a φησιν ὁ . . . Θεόφρατος καὶ κρίσεις γυναικῶν περὶ σωφροσύνης γίνεσθαι . . . ἐτέρωθι δὲ κάλλους . . . καθάπερ καὶ παρὰ Τενεδίοις καὶ Λεσβίοις, AP 9, 189, Schol. D A I 129 παρὰ Λεσβίοις ἀγὼν ἄγεται κάλλους γυναικῶν ἐν τῷ τῆς Ἥρας τεμένει, λεγόμενος καλλιτεῖα, Hsch. II 4342 πυλαιίδεες αἱ ἐν κάλλει κρινόμεναι τῶν γυναικῶν καὶ νικᾶσαι (ἄρος Πύλαιον ap. Str. 13, 3, 3 [3, 72 Kr.]),

v. etiam Tümpel, Ph 50, 1891, 566ss.; dubit. Collart, Perrotta, SeP 37²; cf. ad S. 17 et A. 129, 1s. 18 ΠΩ CÍΠ; ΟΙ'ΠΕΡΙ BPEÉ 19 Ἀ'ΛΧΩ, corr. L. CÍĀ AÍK 20 Í'P Ὑ'Γ; ad rem cf. Deubner l.c. et APAW 1941 nr. 1 CÍ'A 21 ante AΠ h.v. duae, inter quas h. inclinatae pars, N vix satisfacit (L.) AΠΥ dub., s. A ut vid. accent. acutus ΠÓ 'ante ÓTA, utrum Π an T inc.' LP (πóτα L.) ΘÉ 22 fort. . 'ÇΚΟΙÇIN, sed neque hoc neque ΟΔΥ confirmari potest; ΠΙΟΙ' (-πιοι; L.) 24 MEC, sscr. N s. C alia m.

131 (24D Dl. '44)

⊗	Γᾱc δα.[	]....
	φευγον[	]ιδαιc
	ὦc νῦν .[	]
	.αμω[	]ιται
5	ἐν κυψ[έλαιc-	]...ένων
	παυρο[	]ci γάρ
	[	]π...[

TEST POxy. 2165 fr. 2 col. II 2-7 et fr. 1 col. II 33-39, conl. L. Ox. Pap. marg. dext. ad v. 5 ἐν ἀγγείοιc. prim. rec. LP (cf. Dl. '44)

CRIT 1 Ἀ 2 ÍΔ 3 NŶ 4 ĀM 5 L. ante ÉN, Π vel ΙÇ, non M

132 (24E Dl. '44) metrum incertum

	]... φέροιτο[
	]μο. βάρυνθην[
	]
	κ]εφάλαν κακότητα πόλλα[
5	]iciδῶ.ροι' προδόκι....[
	]ciγηται καιπι πρόφανec[

TEST POxy. 2165 fr. 3. vv. 4-6 litt. minoribus scr. : ut vid. proprio loco omissi, marg. inf. additi. sub v. 7 vestigia schol. fort. stropa Alcaica, sed obstant v. 5 ὨXP et v. 6 H. prim. rec. LP (cf. Dl. '44)

CRIT 2]α μοι possis ὙN 4 L., Ox. Pap. -[v Dl. '44, 18 5
]. : h.h. pars extr. dextr., apicem litt. I tangit Ὠ.POI', post Ὠ fort. X possis (sed metrum vocalem requirere vid.), quod inter et P atram. inter lin. ÓK, post KI fort. N, Λ 6 inter N et H atram. inter lin., fort. Γ. KĀIII, 'nisi fort. KÁITOI vol.' LP ΠΠÓ

] . μένοις
] τειποι . . . [
] . [.] ἰκοίμεθα [
] μα καρδίαν

TEST POxy. 2297 fr. 4, ex eadem pap. parte qua frr. 5 et 6 (A. 208 et 208A) ut
 vid. marg. dext. schol. ad v. 2 πόλεμον ἐκέρσαο [, ad v. 3 ἀδελπότου πίθου [,
 ad v. 6 vestigia minima v. 9 ultim. col. vers. ut vid. prim. rec. LP

CRIT 1 non fuit]H 2 . . . : fort. CO' 3 suppl. L., Ox. Pap., e
 schol. 4 fort.]PEAO' vel]YΞAO' 6]H,]M, al.; ΜΕ 7 ΠΟΙ
 vel fort. ΠΟΡ; CE[vel CC[; inter lin. (infra M v. 6) fort. K scr. 8 ΊΚ

208 (46A) = 208. 326 LP metrum: strophæ Alcaica

a

ἀσυν(ν)έτημι τῶν ἀνέμων ἐτάειν,
 τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κύμα κυλίνδεται,
 τὸ δ' ἔνθεν, ἄμμες δ' ὃν τὸ μέσσον
 4 νῶϊ φορήμεθα σὺν μελαίναι
 χεῖμωνι μόχθεντες μεγάλῳ μάλα·
 πῆρ μὲν γὰρ ἄντλος ἰστοπέδαν ἔχει,
 λαῖφος δὲ πᾶν ζάδηλον ἦδη,
 8 καὶ λάκιδες μέγалаὶ κατ' αὐτο,]
 χάλαισι δ' ἄγκυραι, <τὰ δ' ὀήϊα>]
 [. . .] . [—]
 12 τοὶ πόδες ἀμφοτέροι μενο[]
 —
 ἐ(ν) βιβλίδεσσι· τοῦτό με καὶ ρ[άοι]
 μόνον· τὰ δ' ἄχματ' ἐκπεπ[.] ἄχμενα
 . .] μεν . [.] ρηντ' ἔπερθα· τῶν[. . .] .
 16] ἐνοις . []
] νεπαγ[]
] πανδ[]
] βολη[]

b

] . [.] . []
] . . αιπι[]
] . . []

c		d	
			]θο[
	]'. οαλ.[		] .ων [
]·	ἀλλὰ θέων[	]·	φρά [
]	[	]	[

TEST (I) Heraclit. All. 5 (p. 6, 8ss. Oelm.) (codd. ABG et O ap. Ludwich '82, 434ss.) ἐν ἱκανοῖς δὲ καὶ τὸν Μυτιληναῖον μελοποιὸν εὐρήσομεν ἀλληγοροῦντα. τὰς γὰρ τυραννικὰς παραχὰς ἐξ ἴσου χειμερίῳ προσεικάζει καταστήματι θαλάττης· [a 1-9] τίς οὐκ ἂν . . . θαλάττιον εἶναι νομίσαιε φόβον; ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει· Μύρσιλος γὰρ ὁ δηλούμενός ἐστι καὶ τυραννικὴ κατὰ Μυτιληναίων ἐγειρομένη εὐστασις. ὁμοίως δὲ τὰ ὑπὸ τούτου < . . . > ἀνιιττόμενος ἐτέρωθί που λέγει· [A. 6, 1-3]. κατακόρως ἐν ταῖς ἀλληγορίαις ὁ νησιώτης θαλαττεύει καὶ τὰ πλεῖστα τῶν διὰ τοὺς τυράννους ἐπεχόντων κακῶν πελαγίοις χειμῶσιν εἰκάζει (II) Cocond. II. τρόπ. 9 (Rh. Gr. 3, 234s. Sp.) ἀλληγορία . . . ὡς παρὰ Ἀλκαίῳ· [a 1-5]. διὰ γὰρ τούτων . . . χειμῶν θαλάσσιος ὑπακούεται, κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν πολιτικῶν πραγμάτων παραχὴ τις ἐκφαίνεται (III) A.D. Pron. 1, 93, 18s., Schn. Αἰολεῖς ἄμμε· [a 3 ἄμμε· - μέσον] (IV) POxy. 2297 fr. 5 a b c [a 8-19] et fr. 5 d (= b), 9a (= c) 9b (= d); omnia con. L., Ox. Pap. XXI. (I) et (IV) ita coniungi debere concl. L. e commentario A. 305b. fr. b et c sursum deorsum movere licet, in transv. non licet, fr. d fort. in transv. movere licet (ne constat quidem inter (c) et (d) spat. quidquam esse relinquendum), sursum deorsum non licet. marg. dext. schol. : ad (a) 9]οἰχοιγτο[(pro ἔτι etiam γὰρ possis; s. γ atram., fort. compendii indic.), ad (a) 14 τὰ ἀγῶγια ὁ φόρτ[oc (suppl. L. l.c.), ad (a) 16] .ρουφ.[.]ωματ.c (i.e.] .ροῦφ[ι explic.]ενοικι ? L., l.c.). ad (a) 1 cf. Choerob. in Psalt. 3, 26, 7s. Gaisf. παρ' Αἰολεῦσι . . . ἀσυνέτημι, Theod. Can. 1, 83, 4s. Hilg. = AB 3, 1045, 7s. παρ' αὐτοῖς (Αἰολεῦσι) . . . ἀσυνέτημι ad (a) 8 Hsch. A 200 λακίδες· τὰ λεπτά τῶν ἀρμένων χρίσματα. cf. A. 305b et POxy 2734 fr. 6, 7s. vv. 2-9 prim. rec. Steph. Anacr., v. 1 cogn. Seidler '29, 209, vv. 12-15 prim. rec. Treu, rell. LP

SIM in univ. Hor. carm. 1, 14 (cf. Unger, JbCPh 23, 1877, 763ss., Mendell, CPh 33, 1938, 145ss.) Thgn. 671ss., v. etiam A. 449 1 Aesch. Pr. 1085ss. ἀνέμων! πνεύματα . . . εἰς ἄλληλα! στᾶσιν ἀντίπνοον ἀποδεικνύμενα Hdt. 2, 26 τῇ μὲν νῦν ὁ βορέης τε καὶ ὁ χειμῶν ἐστᾶσι, ταύτη μὲν τοῦ νότου ἦν ἡ στᾶσις καὶ τῆς μεσαμβρίας Hr. Morb. sacr. 13 (6, 384 L.) ἀλλήλοισιν ἐναντιώτατα (πνεύματα) κατὰ τὴν στᾶσιν καὶ κατὰ τὴν δύναμιν 2 A 307 κύμα κυλινδεται ε 296 Βορέης . . . κ. κυλινδων 3 Xenoph. 1, 11, Thgn. 839 ἂν τὸ μέσον 4 A. 34, 12 A 300 al. νηῖ μελαίνῃ κ 26 ὄφρα φέροι νῆας τε καὶ αὐτοὺς (Ζέφυρος) η 273s. οὐδέ τι κύμα ἰεῖα ἐπὶ χεδίης . . . στενάχοντα φέρεσθαι 7 ι 70s. ἰστία δέ σφιν ἰ τριχθᾶ τε καὶ τετραχθᾶ διέσχιεν ἰς ἀνέμοιο 13 EM 197, 30 βιβλίδες· . . . χοινία τὰ ἐκ βίβλου πεπλεγμένα φ 390s. ὄπλον . . . βύβλινον

CRIT Theander¹ '22, 65s. Klinger '29, 146ss. Perrotta '36, 229ss. Theander² '43, 156ss. Lattimore, AJPh 65, 1944, 173s. Gall., Storia 112s. Treu '55, 224ss. Page 185ss. Barner 127ss. allegoriam esse testantur Heraclit., Cocond., Hor.

ll. cc. et nunc probatur Myrsili nomine (cf. test. (I)) in comment. A. 305 b, 8 reperto; at tamen vv. 12ss. tali interpret. parum fovere vid. (a) 1 ἀκύνν- Ahr. '39, 227, ἀκυνέτημι Ahr. '42, 383, -μμι Maas '24, 1007 : ἀκυνέτην νή (I) codd. ABG, ἀκυνετῇ ἐκτ (I) cod. O ap. Ludwig '82, 445, συνίημι (II) ετάειν (I) codd. ABG : ετῆειν (I) cod. O, τῆν ετάειν (II), unde τὰν ἀνέμων ετ. Dind., ThGrL s.v. ἀκυνετέω (I 2, 2298s.) et τὰν ἀνέμω ετ. L. (obl. Kamerb. '47, 116, Gall.; cf. nunc POxy. 2734 fr. 6, 7); de ετ. cf. Jur. '98, 128ss. et L., 'A. μ. introd. 33¹ et SIM 2 ἐνθεν Ω : ἐνθα (I) cod. A 3 ἄμμεσ Ω : ἄμμε (II) ὄν Ahr. : ἄν (I), (III), om. (II) μέεσον Toll. p. 79 : μέεσον 4 ναῖ (de accent. non constat) (I) : αἰεῖ (II) -μ(μ)εθα L. μ. (I) : μέλανι (II) 5 Ahr. : μοχθεῦντες (-θεῦτες cod. O) (I), μογέοντες (II) μεγάλω (I) : om. (II) μάλα (II) : καλὰ (I) 6 Herm., Elem. 688 : περὰ (I) codd. ABO, παρὰ (I) cod. G ἱστο- (I) codd. AG : ἱκο- (I) codd. BO 7 πᾶν Ahr. : πᾶν ζάδαλον Schnw., obl. Ahr. p. 88, sed v. Wack. '25, 51s. 9 χόλαισι (I) (cogn. Neue p. 32, cf. eund. '29, 735), sed χαλα[in lemmate A. 305 b, 14 ἄγκυραι (I); -⟨ρ⟩ add. LP conl. A. 297, 2; ἄγκυλαι ci. Unger, JbCPh 23, 1877, 766ss., ἄγκονναι Edm.¹ post Bgk., Ph 32, 1873, 563 (ἄγκοιναι), rec. Page conl. schol. (v.s. TEST), quod]ογκοιν' το[= ὀγκοιν(αι) interpr. (ad voc. cf. Hsch. A 550 ἀγκοῖναι (ἀγκολαι cod.)) . . . εχοινία ἱστοῦ τὰ δ' ὀήιζ e A. 305 b, 20 sumptum aut hic aut in fine v. 10 fort. collocandum esse cens. LP 12 marg. sin. > πλέκ[]τοι vel περίπλεκ[]τοι Page πόδες 'pedes' an 'rudentes'? L., Ox. Pap. μένω[](ν) Kamerb., Mn IV 6, 1953, 91, vel -[]εν, -[]ντες Page, μένω[](ν) Barner 13 EM in EN corr. m.¹ ut vid. s. MBIMB scr. εχοινί[]οι, cf. A. 305b, 29. 31s. 33; CÍT L.l.c. 14 ON'TAΔ'AXMAT'; ἄχματα rediv. fort. A. 167, 7, sed φόρτιον S. 20, 13, A. 73, 1]. : 'vestig. apici litt. A adaequat., h.v. apex ut vid.' L. l.c., 'A non fuit' LP; ἐκπεπ[]ατ[]άχμενα Kamerb. l.c., Treu l.c., al. 15 τὰ] Kamerb. l.c. NT'; φ[]όρηγντ' L. l.c., sed cf. πώλεντ' A. 130b, 18 ΘΑ'; κατέπερθεν nunc legis A. 140, 5, cf. Mastrelli '56, 272ss. TΩ; τῶν [δ] Kamerb. l.c., melius τῶν [δ] Gall.²]N veri sim. 16 .[: h.v. pes 17 ΠΑ, pro Γ[]aeso fort. Π[19 s. BOAH scr.]οις περι[], 'fort. τ[]οῖς περι[] 'Αλκαῖον, [Φί]τακον, simm.' L. l.c. (c)(d) 2 'si coniungenda sunt, in fine ΑΑΩΝ' L. l.c. 3 'ante ΦΠΑ fort. M, sed si coniungenda sunt, ΘΕΩΝΦΠΑ satisfaceret; post ΦΠΑ nihil scriptum credideris, sed laesa pap. res incerta' LP

208 A (= 208a col. I LP)

]·[
]qc ἀλλ' ἄγι
αἶ π]οτα καλλοτα·
].γεξερ -
].ρέτησαι

5

TEST POxy. 2297 fr. 6; a sinistr. parte fragm. A. 208, 12ss. in praeced. col. stetisse cens. L., Ox. Pap. XXI p. 52. prim. rec. LP

... [εὐ]θετεῖ... καὶ ἐπὶ τοῦ ὀξέος καὶ εὐετραφοῦς τὸ αἰόλον... ὅθεν Ἀλκαῖος ἀμφο[τέρω]ς ἔλαβε τὸ ὄνομα (i.e. αἰόλος) λέγων οὕτως [1. 2] (cf. Schol. T H 222 αἰόλον· ποικίλον... ἢ εὐκίνητον, Schol. B X 509 αἰόλαι· εὐετροφοὶ καὶ ποικίλαι, Schol. A M 167, Hsch. A 2034 al.). prim. rec. L.

CRIT 2 π[αί]δει Wil. ap. Gr.-H. post lac.] ZΩN habet pap., quod ad lemma pertin. cens. Dl.² (qui corr.] cδων), Treu (π[ό]ccιν ἐμβαδ[ι]ζων?), vix recte; in lac. desideratur αἰολ-, v. test.

330 (62) metrum: strophæ Alcaica ?

μείξαντες ἀλλάλοις Ἄρεα

TEST (I) Choerob. in Theod. 1, 214, 23 Hilg. (codd. NCVP) παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν... [1], v. A. 372 TEST (II) Anon. gramm. ap. An. Ox. 3, 237, 1ss. Cr. (= Hdn. 2, 640, 4ss. L.) ζητοῦμεν καὶ τὴν τοῦ Ἄρηος γενικήν, πῶς εὐρηται διὰ διφθόγγου· λέγομεν Ἄρεος, Ἄρεσι [1], ἡ κλητική [inc. auct. 6]. A. ded. Seidler '29, 227, prim. rec. Schnw.

SIM Soph. OC 1046s. τὸν χαλκοβόαν Ἄρη μείζουσιν

CRIT μείξ- Fick '91, 187, μείξαντες Hoffm. : μίξαντες (I), μίξαν δὲ (II) ἀλλα- Schnw., Exx. critt. 2, 10, -λοις Hi. : ἀλλήλοισιν (I), ἀλλήλοισι (II) ἄρεα (I) codd. NC, (II) : -εὐί (I) cod. V, χαρπυεν (I) cod. P

331 (29) metrum: strophæ Alcaica

⊗ Μέλαγχρος αἶδωε ἄξιός ἐς πόλιν

TEST (I) Heph. 14, 3 p. 45 C. (codd. AHIPC) [1] sine nom. auct., v. A. 307a test. (I) (II) Epim. An. Ox. 1, 208, 17 Cr. [1 αἰδῶε ἄξιός], v. S. 31 test. (VI). inter A. fragmm. prim. rec. Blomf., S. fort. attribuend. esse cens. Gall. ap. Pugliese-Carratelli '41, 169¹, Storia 137s., vix recte

CRIT Srebrny '39, 28¹ Pugliese-Carratelli '41, 169s. Mazz. '43, 40¹ Kamerb. '47, 169 Page 151. de M. cf. A. 469 ἐς (I) codd. ACI (rec. Hi.) : εἰς (I) cod. P, unde εἰς (= εἰς) πόλι Fick '91, 186, ἦς πόλι Bgk.⁴ <ὄτ' ἦλθε> v. 2 ex. gr. Treu

332 (39) metrum: strophæ Alcaica

⊗ Νῦν χρῆ μεθύσθην καὶ τινα πρὸς βίαν
πώνην, ἐπεὶ δὴ κάτθανε Μύρσιλος

TEST Ath. 10, 430^c (cod. A) ἐν δὲ ταῖς εὐφρόναις (sc. πίνων Ἀλκαῖος εὐρίσκεται).
[1. 2], v. A. 464. prim. rec. Steph.¹

SIM Hor. carm. 1, 37 1 Soph. fr. 669 N.² τὸ πρὸς βίαν ἢ πίνειν ἔσον πέφυκε
τῷ διψῇ κακόν Ar. Ach. 73 ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπίνομεν

CRIT 1 μεθύσθην Buttm., Sprachl. 2, 186 : μεθύσκειν (sed μεθύσθην in libris est
sec. Welcker '30, 42, Ahr. p. 538) πῆρ (= ὑπὲρ) ci. L. ut evitaretur correptio
(sed cf. S. 16, 19), prob. Pfeiffer '30, 318s., obl. Marz. 97s., Trumpf 58³ 2
πώνην Ahr. '39, 228 (πίνειν iam Steph., πίνην Cas., Anim. in Ath. p. 726) : πονεῖν

333 (104) metrum: strophæ Alcaica ?

οἶνος γὰρ ἀνθρώπῳ δίοπτρον

TEST Tz. in Lyc. 212 (2, 100, 19ss. Scheer) (cod. a) οἱ οἰνωθέντες τὰ τοῦ
λογισμοῦ ἀπὸρρητὰ ἐκφαίνουσιν. ἔθεν καὶ Ἀλκαῖος φησιν. [1]. prim. rec. Ursin.
strophæ Alcaicae tert. vers. esse cens. Blomf.

SIM Aesch. fr. 393 N.² κάτοπτρον εἶδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ Hor. carm. 1,
18, 16 «arcanique fides prodiga perlucidior vitro»

CRIT Page 312. ad rem cf. A. 366 et Thgn. 500 ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον.
-πω L. e Thgn., Aesch. ll. cc., obl. Treu : -ποις cod.; -ποις(ι) vel -πω Fick '91, 191

334 (51) metrum: strophæ Alcaica

οὐδέ πω Ποσειδαν
ἄλμυρον ἐκτυφέλιξε πόντον

TEST Hdn. Π. μον. λέξ. 2, 916, 12ss. L. (codd. HV) εἴρηται δὲ ὁ δαίμων παρ'
Ἀλκαίῳ διὰ τοῦ 'α' μένοντος τοῦ 'ε' ('ν cod. H, corr. Dind., ThGrL 6, 1516) 'Ποσειδᾶν'.
[1. 2]; v. etiam Choerob. 1, 266, 18 Hilg. Ποτίδαν (cod. V, Ποτειδᾶν codd. NC)
γὰρ λέγουσιν (οἱ Αἰολεῖς). prim. rec. Matthiae p. 71, metrum cogn. Welcker
'30, 33

SIM 2 v. ad S. 44, 7s.

335 (91) metrum: strophæ Alcaica

☒ Οὐ χρῆ κάκοις θυμὸν ἐπιτρέπην,
προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀκάμενοι,

4 ὦ Βύκχι, φάρμακον δ' ἄριστον
οἶνον ἐνειαυμένοις μεθύσθην

TEST Ath. 10, 430^b (cod. A) ἐν . . . τοῖς συμπτώμασιν (sc. πίνων εὐρίσκεται Ἀλκαῖος [1–4], v. A. 464. cum A. 73 coni. vol. Klinger '29, 147. prim. rec. Steph.¹

SIM Simon. 7 P. πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς 1 ι 12 θυμὸς ἐπετράπετο 2
E. Alc. 1079 τί δ' ἂν προκόπτοις, εἰ θέλοις ἀεὶ στένειν; 3 cf. ad A. 73, 10
3s. Archil. 7, 5ss. θεοὶ . . . κακοῖσιν ! . . . ἐπὶ . . . τλημοσύνην ἔθεσαν ! φάρμακον E.
Ba. 283 οὐδ' ἔστ' ἄλλο φάρμακον πόνων (sc. ἡ ὁ οἶνος) Hor. carm. 1, 32, 14s. «o
laborum | dulce lenimen (vinum)»

CRIT Page 234. 1 Steph. : μῦθον Blomf. : -τρέπειν 3 φαρμά-
κων L., Ἀ. μ. introd. 80¹ 4 -οις acc. cogn. cens. Ien. 1806, 137 μεθυσθῆν
Koen, Greg. p. 144, ita cod. A sec. Schweigh., Anim. 5, 411 : μεθύσκειν cod. A sec.
Kaibel

336 (125) metrum: stropha Alcaica ?

πάμπαν δὲ τύφως ἔκ F' ἔλετο φρένας

TEST (I) Harp. 175, 16 Bekk. (1, 288 Dind.) (codd. ABCFG) τετύφωμαι . . .
ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι (ἐκ- cod. C), ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα, ἥτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς,
ἡ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν τυφῶνα (τυφῶ cod. C) ἀναφερομένων (Bekk., κατα- codd.) σκηπτῶν,
ἡ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων . . . καὶ γὰρ Ἀλκαῖός φησι· [1] ea-
dem (II) Schol. D. Timocr. 158 p. 121 Baiter-Sauppe Ἀλκαῖός φησι· [1] ea-
dem (III) Phot. 582, 6ss. Ἀλκαῖός φησι· [1] eadem (IV) Sud. T 422 (codd.
AGFVM) Ἀλκαῖός φησι· [1]. prim. rec. Ursin.

SIM Z 234 Γλαύκῳ Κρονίδῃς φρένας ἐξέλετο Ζεὺς I 377 ἐκ γὰρ εὐ φρένας εἴλετο
. . . Ζεὺς inc. auct. 30, 5

CRIT δὲ τυφῶς codd.; δ' ἐτύφως Pors. ad Phot. l. praec. *Salm. (?) ἔκ F'
Schnw. p. 470 (ad constr. cf. O 460, al.), ἔλετο Toup., Opusc. critt. 2, 283s. (= Emendd. in Suidam, Oxf. 1790, 3, 176s.) : ἐκδελεγετο (varie dist. et accent.) codd.;
ἐκ δ' Toup. l.c., ἐκ c' Bekk. ad Harpocr. l.

337 (124) metrum: stropha Alcaica ?

πρώτα μὲν Ἀντανδρος Λελέγων πόλις

TEST Str. 13, 1, 51 (3, 46 Kr.) (codd. FDEhimoxz) τὴν δὲ Ἀντανδρον Ἀλκαῖος
μὲν καλεῖ Λελέγων πόλιν· [1]. prim. rec. Ursin.

CRIT Blomf. : πρώτα πρ. μὲν ἄ. Ω : καὶ ἄ. cod. D, corr. m.¹, πρ. μὲν καὶ ἄ. codd.
hi cf. ad A. 7, 5

338 (90) metrum: strophæ Alcaica

⊠ Ὑεὶ μὲν ὁ Ζεῦς, ἐκ δ' ὁράνω μέγας
χείμων, πεπάγαισιν δ' ὑδάτων ῥοαὶ
4 < ἔνθεν >
< >
κάββαλλε τὸν χεῖμων', ἐπὶ μὲν τίθειαι
πῦρ, ἐν δὲ κέρναις οἶνον ἀφειδέως
μέλιχρον, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρραι
8 μόλθακον ἀμφὶ < > γνόφαλλον

TEST (I) Ath. 10, 430^{ab} (codd. ACBP, dett.) χεῖμωνος (sc. πίνων εὐρίσκεται
'Αλκαῖος) ... ἐν τούτοις [1-2. 5-8], v. A. 464 (II) PBouriant 8, 19ss.
(col. I 19ss.), cf. L. '32, 2s. (agitur de -αῖσι pro -ασι) λέγουσι καὶ τετε[.....] καὶ
πεπάγαισιν δ' ὑδάτων ῥ[οαί.....].c ἔνθεν. (I) prim. rec. Steph., Anacr.,
(II) L.

SIM Hor. carm. 1, 9 1 M 25 ξ 457 ὕε δ' ἄρα Ζεῦς 2 X. An. 7, 4,
3 τὸ ὕδωρ ... ἐπήγνυτο II 229 ὕδατος ... ῥοῇσι 6 Θ 189 οἶνον ...
ἐγχεράσασα

CRIT Page 309s. 1 ὁρ- (I) dett. : ὠρανῶ (I) codd. ACBP, cf. S. 52 TEST
2 -γαισιν (II) (ci. Ahr.) : -γασιν (I) 3 e (II) add. L. 5 -βαλλε (I)
dett. : -βαλε (I) codd. AC 6 Meister p. 42 (partic. cogn. Jani) : κέρνας (I)
cod. A, κερνάς (I) cod. C; cf. A. 346, 4 7 αὐτὰρ nusquam nisi hic ap. nostros
8 L. : μαλθ- (I) ἀμφιγνόφαλλον (I), lacunam cogn. Rutgers, Venus. lect. cap.
4 p. 253, qui ἀμφὶ <τίθει>; ἀμφι<τίθει> Mitscherlich ad Hor. carm. 1, 9, ἀμφι<τιθεί>
Jani, ἀμφι<βαλῶν> *Grotefend ap. Schweigh., Anim. 5, 406, ἀμφι<βαλε> Gall.¹

339 (129) metrum: strophæ Alcaica ?

ὥς λόγος ἐκ πατέρων ὄρωρε

TEST (I) Anon. II Isag. I 6 in Arat. (Comment. in Arat. p. 126, 2ss. Maas)
συνάγονται οὖν ἐπὶ τὸ αὐτὸ γῆς ὅλης σταδίων μυριάδες κε' καὶ β'. καὶ τὰδ' [1] κατὰ
τὸν Ἀλκαῖον καὶ οὕτως ἔχοντα τυγχάνει (II) Transl. lat. eiusdem (ibid.).
prim. rec. Bgk.²

CRIT «hoc verbum a patribus terminatur» (II)

SIM 1s. Ar. Av. 1410s. ὄρνιθες τίνες οἷδ' οὐδὲν ἔχοντες πτεροποιίκοι, τανυσίπτερε ποικίλα χεῖλιδοῖ; 1 λ 13 ἐς πείραθ' ἴκανε . . . Ὀκεανοῖο Θ 478s. πείραθ' . . . γαίης καὶ πόντοιο h. Ven. 227 παρ' Ὀκεανοῖο ῥοῆς ἐπὶ πείρασι γαίης 2 Ibyc. 36, 2ss. P. ποικίλαι αἰολόδαιροι! πανέλοπες . . . καὶ ἄλκυόνας τανυσίπτεροι Hes. Op. 203 ἀηδόνα ποικιλόδαιρον ε 65 ὄρνιθες τανυσίπτεροι χ 468 κίχλαι τανυσίπτεροι Hes. Op. 212 ἱρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις S. 90 a col. II 24s.

CRIT Gall., Storia 130s. Page 316. εκόλιον fuisse suspic. L. conl. Ar. Av. 1416 1 ὄρν. — οἷδ' om. (I) cod. R ὄρνιθες Ω : -ας (I) cod. G τίνες Ar. l.c., (I) ed. pr. in lemmate : τινες (I), (II), rec. Marz., Framm. 119 οἷδε Ar. l.c. recens. Φ (οἷδ' Dind.), οἷδε Ar. codd. RV al., (I) : δὲ (II) ὠκεανῶ (I) cod. R, (II) : -ω (I) rell. γᾶς (I) codd. : γὰρ (I) ed. pr., corrupta (II) <τ> Hecker '50, 445 (sed praec. aliquis, cf. Seidler '29, 220) ἄπυ (I) codd. R Γ m.² : ἄπο (I) rell. *Bentl. : περάτων (I); περράτων Seidler l.c., sed est forma epica, cf. A. 350, 1 et Hamm § 87 2 ἦλθον Ω : ἦλυθον (I) cod. M, ἦνθον (I) cod. R πανέλοπες (I) codd. EM, ed. pr. : παναίλ-, πανελλ- (I) rell. ποικιλόδαιροι (I), forma epica ut περάτων v. 1; -δερροι Schnw. praec. Seidler '29, 178

346 (96) metrum: gl^{2c}

⊗ Πίνωμεν· τί τὰ λύχνη ὀμμένομεν; δάκτυλος ἡμέρα·
2 καὶ δ' ἄερρε κυλίχλαις μεγάλαις, ἄϊτα, ποικίλαις·
οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Δίος υἱὸς λαθικῆδεα
4 ἀνθρώποισιν ἔδωκε· ἔγχυε κέρναις ἓνα καὶ δύο
πλήχαις καὶ κεφάλαις, <ᾶ> δ' ἄτερα τὰν ἄτερων κύλιξ
6 ὠθήτω

TEST (I) Ath. 10, 430^d (codd. AC) φησί γάρ (sc. Ἀλκαῖος)· [1-6], v. A. 464
(II) Ath. 11, 480^f-481^a (cod. A) Ἀλκαῖος· [1-5 in.], v. A. 322 TEST (III)
Ath. 10, 430^a (codd. AC) φησί . . . οὗτος (sc. Ἀλκαῖος)· [4 ἔγχυε - δύο], v. A. 464.
prim. rec. Steph., Anacr.

SIM 1 AP 12, 50, 5s. πίνωμεν Βάκχου ζῶρον πόμα· δάκτυλος ἡμέρα· ἡ πάλι κοιμιστὰν λύχνην ἰδεῖν μένομεν; Hor. carm. 2, 7, 6s. «cum quo morantem saepe diem mero fregi» Zen. 3, 10 = Diogenian. 4, 13 = Arsen. 18, 2 = Apostol. 5, 86 = Sud. Δ 28 Δακτύλου (Δατύλου Zen., δακτύλιος Arsen.) ἡμέρα. ἐπὶ τῶν εὐημερούων. Δάκτυλος γὰρ τις ἀνὴρ γέγονεν Ἀθήνησι (-ναῖος Zen.) μεγίστων λαχὼν τιμῶν, Hsch. Δ 317 Δατύλλου ἡμέρα· ἐπὶ Πανδίων (Latte, -ονος cod.) φησί (proverbium ad A. versum spect. neg. A. Wilhelm, Festschr. Gomperz 419s.) 3 X 83 τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον

CRIT de Falco, PP 1, 1946, 359 Gall., Storia 50 Page 307ss. 1 Mein., Ath. vol 4 p. 194 : πίνωμεν Porson ad Eur. Med. 494 (Advers. p. 104) : τὸν λύχνην Ahr., ὀμμένομεν (II) : cβέννυμεν (I) 2 Ahr. '39, 352, δ' ἄειρε (II) : δ'

ἀνάειρε (I); δᾶρρε (= δῆ ᾶ.) L(P), qui δῆ sub ἀνάειρε (AN = ΔH) latere suspic. ἀῖτα cens. Ien. 1806, 137 (= ἐταῖρε), obl. Matthiae, Ahr. l.c. (ad ἀῖτα cf. Hamm § 134 c2) : αἶ τα, simm., (I), (II); ποικίλαις Jani, ποικιλίς (II) : ποικίλα (I); αἶψ' ἀπὸ Ahr. '42, 385, μοχ πασκάλων L. conl. Hermipp. fr. 55 (1, 240) K. Χία δὲ κύλιξ ὑψοῦ κρέμαται ἰ περὶ πασκαλόφιν 3 οἶνον (II) : -ος (I) υἱός (I) : om. (II); ad υἱός pro πάϊς cf. A. 306g, 8 -καδέα (I) : -κηδέα (II); est vox et forma epica; -δεον L(P) ut evitaretur hiatus 4 ἔδωκ' (I) ut vid. : -κεν (II) ἔγγχε (I) : ἔγγχει (II), ἔγγχευε (III) κινναίς (I) cod. A, κέρνα εἶς (III), unde veram lect. restit. Meister p. 42 (partic. cogn. Jani, -αίς Blomf.) : κιννάς (I) cod. C, κέρνα (II); cf. A. 338, 6 δύο (I), (III) : om. (II) 5 Fick '91, 190, πλέαις (I) : πλείους (II); πέλλαις v. Blumenthal, H 77, 1942, 104s. κακκεφ. (I) cod. A : κάκ κεφ. (I) dett., om. (II); cum πλῆαις constr. iussit Pors. l.c., post ἀτέραν trai. Hecker '50, 500, κάκ κ. cum (I) dett. et Steph. legit v. Blumenthal l.c. conl. Ψ' 169 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, Theoc. 8, 87 ὑπὲρ κεφαλᾶς . . . τὸν ἀμολγέα πληροῖ <ἀ> add. Pors. l.c. ἀτέρα (I) ἀτέραν Bgk.⁴ : ἐτέραν (I)

347 (94) = 347a LP metrum: gl^{2c}

- ⊠ Τέγγε πλεύμονας οἶνωι, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται,
 2 ἃ δ' ὥρα χαλέπα, πάντα δὲ δίψαις ὑπὰ καύματος,
 ἄχει δ' ἐκ πετάλων ἄδεα τέττιξ . . .
 4 ἄνθει δὲ σκόλυμος, νῦν δὲ γύναικες μιαρῶταται
 λέπτοι δ' ἄνδρες, ἐπεὶ < > κεφάλαν καὶ γόνα Cείριοις
 6 ἄσδει

TEST Procl. in Hes. Op. 584 (1, 189; 2, 164s. Pert.) (codd. AZBQR) τοιαῦτα δὲ καὶ τὸν Ἀλκαῖον ἔδειν [1-6] (II) Ath. 1, 22^{ef} (codd. CE) Ἀλκαῖος . . . [1. 2] καὶ ἀλλαχοῦ [A. 352] (III) Ath. 10, 430^b (codd. AC) θέρουσ δέ (sc. πίνων εὐρίσκεται Ἀλκαῖος) [1. 2], v. A. 464 (IV) Plu. Quaest. conv. 697^f-698^a (4, 211 Hubert) (cod. T) εἰς ἡλθέ τι . . . τουτὶ τὸ πρόχειρον ἄπασιν ἀναφθέγγασθαι [1]. καὶ Νικίας . . . λατρὸς οὐδὲν ἔφη θαυμαστόν, εἰ ποιητικὸς ἀνὴρ Ἀλκαῖος ἠγνόησεν δ καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος. καίτοι τὸν μὲν Ἀλκαῖον ἀμωσγέπως εὐπορήσειν βοηθείας, ἀπολαύειν <γὰρ> ἱκμάδος τὸν πλεύμονα, γεινιῶντα τῷ στομάχῳ, καὶ διὰ τοῦτο τέγγεσθαι πιθανόν ἐστι· ὁ δὲ φιλόσοφος οὕτως ἐκφῶς ἔφη ᾿γράφας (Ti. 70^c. 91^a) διεξιέναι τὰ ποτὰ διὰ τοῦ πλεύμονος οὐδὲ τοῖς προθυμοτάτοις ἀμύνειν ἐπιχειρήσειν ὑπὲρ αὐτοῦ πιθανὴν ἀπολέλοιπεν . . . (V) Gell. 17, 11, 1 (2, 211s. Hos.) «potum dixit (Plato, Ti. 70^c. 91^a) defluere ad pulmonem . . . errorisque istius fuisse Alcaeum ducem, qui in poematis scriberet : [1]» (VI) Macr. sat. 7, 15, 13 p. 454 Willis (cod. P) «quod autem Alcaeus poeta dixit et vulgo canitur [1] ideo dictum est quia pulmo re vera gaudet humore» (VII) Eust. 693, 5s. (μέθυ) ὥς ἀπὸ τοῦ ὕειν . . . κατὰ τὸ [1 τέγγε - οἶνω] simm. (VIII) Eust. 890, 47 [1 τέγγε - οἶνω] (IX) Eust. 1612, 14 Ἀλκαίου τό [1 οἶνω πνεύμονα τέγγε]. ad v. 1 cf. Plu. De stoic. repugn. 1047^d (6, 2, 35 Pohl.) καίτοι Πλάτων μὲν ἔχει τῶν λατρῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους μαρτυροῦντας, Ἰπποκράτην . . . καὶ τῶν ποιητῶν Εὐριπίδην

Ἄλκαϊον . . . , λέγοντας ὅτι τὸ ποτὸν διὰ τοῦ πνεύμονος διέξειαι ad v. 3ss. Plin. nat. 22, 86 «(traditur scolymos) venerem stimulare in vino Hesiodo et Alcaeο testibus, qui florente ea cicadas acerrimi cantus esse et mulieres libidinis avidissimas virosque in coitum pigerrimos scripsere, velut providentia naturae hoc adiumento tunc valentissimo». vv. 1. 2 rec. Steph.¹, vv. 1–4 habet Blomf. (v. 3 ex A. attulit Graevius, Hes. p. 72), v. 5 usque ad ἀνδρες praeb. Matthiae, omnia Seidler '29, 217. v. 3 post τέτιξ, S. 101A inser. Bgk. '35, 219ss., obl. Sitzler, Jb. 75, 1894, 216, Wil. '05, 124s.

SIM 1 A. 352 Thgn. 1039s. νήπιοι, οἷτινες οἶνον | μὴ πίνουσ' ἄετρον καὶ κυνὸς ἀρχομένου Eratosth. fr. 3 Dl.² καὶ βαθὺν ἀκρήτῳ πνεύμονα τεγγόμενος Petron. 73 «tengomenas faciamus» Sud. T 212 τέγγε: βρέχε. οἶνῳ πνεύμονα τέγγε, φίλῃς δ' ἀπέχου Κυθρεΐης Hor. carm. 4, 12, 23 «tinguere poculis» 2s. S. 101A Hes. Op. 582ss. ἦμος δὲ κόλυμός τ' ἀνθεῖ καὶ ἡχέτα τέτιξ | δεινὸν ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύει | αἰδὴν | πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρη, | τῆμος . . . οἶνος ἄριστος, | μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαιρότατοι δέ τοι ἄνδρες | εἰδὼν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σεῖριος ἄζει, | αὐαλέος δὲ τε χρώς ὑπὸ καύματος Hes. Sc. 393ss. ἦμος δὲ χλοερῶ κυανόπτερος ἡχέτα τέτιξ | ὄζω ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν αἰδεῖν | ἄρχεται . . . | καὶ τε . . . χεῖ αὐδὴν | . . . ὅτε τε χροῖα Σεῖριος ἄζει, | τῆμος δὲ κέγχροι περὶ γλῶχες τελέθουσι | . . . ὅτ' ὁμοφάγες αἰόλλονται, | οἷα Διώνυκος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος Pl. Phdr. 230^c θερινὸν τε καὶ λιγυρὸν ὑπὸν ὑπὸν τῶν τεττῶν χορῶ Theoc. 16, 94ss. ἀνίκα τέτιξ | . . . ὑψόθι δένδρων | ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν 5s. Archil. 63 πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σεῖριος καταναεῖ | δέξυς ἐλλάμπων Nic. Ther. 779 καὶ ἦν μέγα Σεῖριος ἄζη

CRIT cf. ad S. 101A. Wil., SS 61ss. Powell, CQ 20, 1926, 185 Bowra GLP² 159s. Lattimore, AJPh 65, 1944, 174s. Page 303ss. Stark '56, 175ss, 1 vers. om. (I) cod. R τ. π. οἶνῳ (III), (IV), (V), (VII), (VIII) : οἶνῳ π. τ. (I), (II), (VI), (IX) πλεύμονας (III), (IV) : πνεύμονας (I) cod. A (-να'), (VII), (VIII), πνεύμονα (I) rell., (II), (V), (VI), (IX) περιτέλλ- Ω : περιτ- (I) codd. AZB ἄετρον = canicula interpr. Ursin. p. 310 conl. Hor. carm. 3, 29, 18ss., (Thgn. 1040 cont. Jani) 2 πάντα – καύματος om. (I), (II) cod. E δέ διψαῖς (III) cod. A, cogn. Neue p. 32 (διψᾶς Porson, Advers. p. 43) : δέ διψᾶ (III) cod. C, δ' ἐδίψουν (II) cod. C; fort. 3. p. sg., cf. Zuntz '39, 98, Hamm § 248 a Ahr. : ὑπὸ 3 ἄδεα τ. Barker, ClJ 23, 1821, 308 (praec. Graevio l.c., qui ἄδεα ἀν τ.) : τάδε ἀντ. (I) cod. A, simm. cett.; Ἰάδεα Seidler '29, 156, τράχεια Maas ap. Dl.², Suppl. p. 44 <ὕπὸ τῶν πτέρων> Blomf., <πτερύγων ὑπο> Seidler l.c., ambo ex Hes. Op. l.c., <λιγύρως ἄγαν> Lattimore, <κυανόπτερος> Stark ex Hes. Sc. l.c. 4 ἀνθεῖ δὲ (I) codd. QR, rec. Bgk. '35, 221 : ἀνθεῖ δὲ καὶ (I) codd. AZB; ἀνθεῖ καὶ Blomf. γ. μ. (I) codd. AQR : μ. γ. (I) codd. ZB 5 λ. (I) codd. AZB : χαλεποὶ (I) codd. QR δ' Seidler l.c., δὲ (I) cod. R ut vid. : δέ τοι (I) rell. ἐπεὶ κεφαλὴν (I), ἐπεὶ <καί> x. Seidler l.c., ἐπεὶ <δὴ> Bgk. '35, 221, ἐπεὶ <τοί> Wil., ἐπεὶ <κάκ> Marz., Framm. 115 γόνα Bgk. l.c. (γόνυ Seidler l.c.) : γόνατα (I) codd. AZB, γούνατα (I) codd. QR 6 Meister p. 131 : ἄζει (σειριάζει cod. R) (I)

347 b LP = S. 101A

383 (40) metrum: hem |x-υ--

⊗ Ἦρ' ἔτι Δινομένη<ι> τῶι Τυρρακῆω<ι>
τάρμενα λάμπρα κέοντ' ἐν Μυρσινῇωι;

TEST Heph. 15, 10 p. 50 C. (codd. AHI) τὸ ἐγκωμιολογικὸν καλούμενον, ὅπερ ἔστιν ἐκ δακτυλικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ λαμβικοῦ τοῦ ἴσου, ὃ κέχρηται μὲν καὶ Ἀλκαῖος ἐν ἄρματι, οὗ ἡ ἀρχή· [1. 2]. prim. rec. Steph.¹

CRIT Diels '20, 4 Wil., Kerkidas 1147¹ Mazz. '43, 69s. Kamerb. '47, 169s. Page 1754. 1 ἦρ' ἔτι cod. A : ἄρετι cod. I Δινο- cogn. Meister p. 139 (sed v. ad A. 376, 2), -μένη Dorville, Vannus p. 476 : δινομενη codd.; -μένη vocat. Seidler '29, 225, -μένει Turneb., Steph.; -η (et τῶ -κῆω) retin. L., quamvis de gen. -μένη cog. vix audeat (cf. Hamm § 242 a) τῶ dett. ut vid. et ed. Fl. (habent Turneb., Steph., al.; cf. Gaisf. ad 1.) : τῶ cod. A -ω Turneb. (e cod. ?) : τυρρακῆω codd.; τ' Ὑρρακῆω Neue p. 25, τ' Ὑρραδῆω Seidler sec. Schnw. (Ὑρραδῆω Seidler l.c.), Ahr. '39, 359 (cf. A. 469), al. alia; fieri potest ut de Pittaco agatur (cf. A. 376) 2 τάρ- Ω : τάρ- cod. I κέοντ' Seidler l.c., obl. Ahr. : κέατ' μυρσινῇωι cod. H ut vid. (ita Turneb.), M- Hi. : -ννῆω cod. I, μυρσίνωι cod. A ut vid. (i ex η corr. m.¹); Μυρσιλήωι Seidler l.c., μυρσινῶνι Herm., Elem. 598, al. alia

384 (63) metrum: ia ᾠhipp

⊗ Ἰόπλοκ' ἄγνα μελλιχόμειδες ἄπφοι

TEST Heph. 14, 4 p. 45 C. (codd. AHIPC) τρίμετρον (ἐπιωνικόν) δὲ ἀκατάληκτον ... καλούμενον δὲ Ἀλκαῖκόν δωδεκασύλλαβον, οἶον· [1]. prim. rec. Ursin., qui in adn. p. 313 cum S. 137, 1 coni. (qui vers. tamen deficit in textu, casu ut vid.), iterum Bgk. '35, 225s. et Maas '20, 20ss. (utrumque vers. S. attribuens); v. ad S. 137

SIM Pi. O. 6, 30 παῖδα ἰόπλοκον, I. 7, 23 ἰοπλόκοις Μοίραις Hsch. I 751 ἰόπλοκος, ἰόπεπλος· ἀπὸ τοῦ χρώματος Hsch. M 602 μελιχομε(τ)ιδής· πρᾶυγελωσ. ἡδύγελωσ. ἡδεῖα. πρᾶυνοος

CRIT Ferrari '40, 38ss., Gentili '66, 37ss., cf. ad S. 137. -μειδες καπφοι (I) codd. A (corr. ex -ec m.¹) HI, explic. Maas '29, 138¹ : -ec καπφοι (I) codd. CP, cod. A a.c.; post -μει- brevem syll. postul. metrum, unde -μειδε Κάπφοι editt. plerr. (sed alias semper Ψαπφ-); ad ἄπφοι cf. Theoc. 15, 14s. ἀπφῦς. ἄπφα ci. LP conl. Eust. 565, 23ss. ἄπφαν τὴν ἀδελφὴν Ἀττικῶς μόνῃ ἢ ἀδελφῇ εἴποι ἂν ... ἐκ τοῦ ... ἄπφα γίνεται καὶ ἄπφιον, ὑποκόρισμα ὃν ἐρωμένης, cf. Sud. A 3724 ἀπφά: ἀδελφῆς καὶ ἀδελφοῦ ὑποκόρισμα

TEXTE UND KOMMENTARE

Eine altertumswissenschaftliche Reihe

Herausgegeben von

Michael Dewart, Karla Pollmann, Ruth Scodel,
Alexander Sens

Band 68

De Gruyter

Saffo, testimonianze e frammenti

Introduzione, testo critico, traduzione e commento

di

Camillo Neri

De Gruyter

Breviata quaedam

1. Auctores antiqui

Antiqui auctores iuxta rationes ap. <<http://www2.classics.unibo.it/eikasmos/index.php?page=criteri#abbreviazioni>> illustratas laudantur.

2. Annales et ephemerides (in librorum conspectu)

Annales et ephemerides iuxta rationes quibus «L'Année philologique» (APh) (vd. <<https://about.brepolis.net/aph-abbreviations/>>) utitur notantur.

3. Doctae doctique

Ahr. = H.L. Ahrens
B.-Cum. = J. Bidez-F. Cumont
B.-F. = S. Burris-J. Fish
B.-L. = A. Bierl-A.H. Lardinois
Bast. = G. Bastianini
Batt. = L. Battezzato
Ben. = L. Benelli
Bekk. = I. Bekker
Bentl. = R. Bentley
BFO = S. Burris-J. Fish-D. Obbink
Bgk. = T. Bergk
Blomf. = J. Blomfield
Boiss. = J.F. Boissonade
Bu. = F. Budelmann
Bz. = G. Burzacchini
Cac. = S. Caciagli
Campb. = D.A. Campbell
Cas. = I. Casaubonus (Casaubon)
Cast. = L. Castiglioni
cens. Darmst. = censor Darmstadtensis
cens. Jen. = censor Jenensis
Chantr. = P. Chantraine
Consbr. = M. Consbruch
Cr. = O. Crusius
Cunn. = I. Cunningham
D'A. = G.(B.) D'Alessio
Dal. = J. Daléchamps

de K. = M. de Kreij
Desr. = A.M. Desrousseaux
Di B. = V. Di Benedetto
Dind. = G.(W.) Dindorf
Dl. = E. Diehl
Dorv. = J.P. Dorville
Dr. = A.B. Drachmann
ed. Gr. Hal. = editio Graeca Halensis
Edm. = J.M. Edmonds
Emp. = A. Emperius
Fern. Delg. = J.A. Fernández Delgado
Ferr. = F. Ferrari
Fo. = B. Forssman
Fracc. = G. Fraccaroli
G.-D. = M. Gronewald-R.W. Daniel
G.-H. = B.P. Grenfell-A.S. Hunt
Gaisf. = T. Gaisford
Gall. = C. Gallavotti
Gomp. = T. Gomperz
Gron. = M. Gronewald
Grot. = H. Grotius (de Groot)
H.-C. = E. Hiller-O. Crusius
Hemst. = T. Hemsterhusius (Hemsterhuis)
Hi. = E. Hiller
Hoffm. = O. Hoffmann
Herm. = G. Hermann
Hutch. = G.O. Hutchinson

H.v.G. = F. Hiller von Gärtringen	Priv. = G.A. Privitera
Ja. = (C.)F.(W.) Jacobs	PSO = <i>Papyrus Sappho Obbink</i>
Jur. = H. Jurenka	R.-P. = T. Reinach-A. Puch
Kai. = G. Kaibel	Reitz. = R. Reitzenstein
Kal. = E. Kalinka	Rob. = F. Robortellus (Robortello)
Kam. = J.C. Kamerbeek	S.-F. = B. Snell-Z. Franyó
L.-L. = F. Lasserre-N. Livadaras	Salm. = C. Salmasius (Saumaise)
L.-P. = E. Lobel-D.L. Page	Sant. = M.A. Santamaria Álvarez
Lachm. = K. Lachmann	Scal. = J.-J. Scaliger (della Scala)
Lard. = A.H. Lardinois	Schad. = W. Schadowaldt
Lass. = F. Lasserre	Schnw. = F.G. Schneidewin
Lav. = B. Lavagnini	Schub. = W. Schubart
Lib. = G. Liberman	Schweigh. = I. Schweighäuser
Lid. = J.B. Lidov	Sn. = B. Snell
Lob. = E. Lobel	Stadtm. = H. Stadtmüller
Man. = A. Manutius (Manuzio)	Steinr. = M. Steinrück
Marz. = B. Marzullo	Steph. = H. Stephanus (Estienne)
Mein. = A. Meineke	Stieb. = F. Stiebitz
Mer. = G. Merula (Merlani)	Sylb. = F. Sylburg
Merk. = R. Merkelbach	T.-T. = K. Tsantsanoglou-S. Tselikas
Mon. = B. de Montefalconius (de Montfaucon)	Ted. = G. Tedeschi
Mur. = M.A. Muretus (Muret)	Trinc. = V. Trincavellus (Trincavelli)
Mus. = M. Musurus (Mousouros)	Ts. = K. Tsantsanoglou
Obb. = D. Obbink	Tz. = Ekaterini Tzamali
Oell. = H. Oellacher	Turn. = A. Turnebus (fort. Tournebous)
Ol. = G. Olearius (Öhlschläger)	U.-R. = H. Usener-L. Radernacher
P.-U. = Lucia Prauscello-G. Ucciardello	Urs. = F. Ursinus (Orsini)
Pears. = J. Pearson	Vict. = P. Victorius (Vettori)
Pf. = R. Pfeiffer	Vit. = G. Vitelli
PGC = <i>Papyrus Green Collection</i> inv. 105	Vogl. = A. Vogliano
Pol. = A. Politianus (Ambrogini)	Westph. = R. Westphal
Pow. = J.U. Powell	Wil. = U. v. Wilamowitz-Moellendorf
Pra. = Lucia Prauscello	Yatr. = D. Yatromanolakis

4. Diacritica quae dicuntur

. = vestigium	{α} = littera delenda
[...] = litterarum deperditarum numerus	[[α]] = littera deleta
[ca. xxx litt.] = litterarum deperditarum numerus	†α† = littera corrupta
α = littera incerta	° = dubium
[α] = littera deperdita	°° = spurium
α₁ = littera deperdita sed alio fonte tradita	≈ = similiter
<α> = littera inserenda	

5. Sigla codicum et papyrorum

A^{1,2,3,...} = manus prima, altera, tertia, ...
 A^{gr} = additamentum γρ(άφεται)
 A^{ac} = ante correctionem
 A^{pc} = post correctionem

A^m = in margine
 A^r = manus recentiores
 ω = consensus codd. praeter laudatos

6. Metrica

∪ = breve (elementum)	4da = tetrameter dactylicus
— = longum (elementum)	4io = tetrameter Ionicus
× = anceps (elementum) (≤7/12 —)	6da = hexameter dactylicus
° = anceps (elementum)	ad = adonius
✕ = anceps (una vel duae syllabae)	anacI = anaclomenus
∩ = brevis vel duae breves	ba = baccheus
≡ = longum vel breve (≥8/12 —)	chol = choliambus
σ = breve vel longum (≥8/12 ∪)	chor = choriambus
≡ = longum vel duo brevia	cr = creticus
∞ = duo brevia vel longum	da = dactylus
⊗ = carminis initium vel finis	dist eleg = distichon elegiacum
= verbi finis	gl = gliconeus
= versus finis	hem = hemiepes
= periodi vel strophae finis	hex dact = hexameter dactylicus
⋮ = verbi finis solita	hipp = hipponacteus
:: = personae loquentis mutatio	ia = iambus
^ (Λ) = syllaba deest (duae syllabae desunt)	io = ionicus
⌒ = 'pons' qui dicitur (numquam verbi finis)	ith = ithyphallicus
⌒ = synecphonesis quae dicitur	pent = pentameter
— = paragraphus	pher = pherecrateus
== = coronis	reiz = reizianus
3ia = trimeter iambicus	sp = spondeus
3io = trimeter Ionicus	tel = telesilleus
	tr = trochaeus

7. Varia

a.C. = ante Christum (natum)	c(c). = columna (-ae)
acc. = accentus	ca. = circa
add. = addidit (-erunt)	cens(s). = censuit (-erunt)
ad l(l). = ad locum (-os)	cf. = conferatur (-antur)
adn. = adnotatio	cit. = citatus (-a, -um)
al(l). = alius (-a, -ud), alii	cl(l). = collato (-is)
aor. = aoristus	cod(d). = codex (-ices)
ap. = apud	comm. = commentarium

concl(l). = conclusit (-erunt)	om(m). = omisit (-erunt)
coni. (cong.) = coniunctivus, coniunctio (-ionis)	opt. (ott.) = optativus
cont(t). = contulit (-erunt)	p(p). = pagina (-ae)
corr. = correxit (-erunt), correctio	p.C. = post Christum (natum)
cruc(c). = crux (-cis), cruces	pap. = papyrus
dext. = dexter (-a, -um)	part. = participius
Diss. = Dissertatio	pf. = perfectus
dist(t). = distinxit, -xerunt	pll. = plerique
Dor. = Doricus (-a, -um)	ppf. = plusquamperfectus
du. = duo (-ae, -o)	praec(c). = praecessit (-erunt), praecedens (-ntis)
dub. = dubitanter	praes. = praesertim, praesens (-ntis)
ed(d). = editio (-es), editor (-es)	prim(m). = primus (-i)
e.g. = exempli gratia	prob(b). = probavit (-erunt), probabiliter
enj. A = <i>enjambement</i> (necessary vel unperiodic)	Progr. = Programm (Germanicum)
enj. B = <i>enjambement</i> (inter strophas)	prop(p). = proposuit (-erunt)
etc. = et cetera	q.v. = qui (quae, quod) videatur (-antur)
f(f). = folium (-a)	r = recto
fin. = finis (-nes)	rec(c). = recepit (-erunt)
fort. = fortasse	recens(s). = recensio (-ionis), recensuit (-uerunt)
fr(r). = fragmentum (-a)	reiec(c). = reiecit (-erunt)
h(h). = hic (haec, hoc), hii	s(s). = sequens (-ntes)
ibid. = ibidem	saec. = saeculum (-i)
I(i)d., Ead. = Idem (idem), Eadem	scil. = scilicet
imper. = imperativus	schol(l). = scholium (-lia)
inc. = incertus (-a, -um)	scr(r). = scripsit (-erunt)
ind. = indicativus	sim. = similis (-e), similiter
inf. = inferior (-ris)	sin. = sinister (-a, -um)
infin. = infinitus	stat(t). = statuit (-tuerunt)
init. = initium (-tia)	sup. = superior (-ius)
interpr(r). = interpretatus est (-i sunt)	suppl(l). = supplevit (-erunt)
lac. = lacuna	s.v(v). = sub voce (-ibus)
l.c. = locus citatus	tab(b). = tabula (-ae)
leg(g). = legitur (-untur)	tempt(t). = temptavit (-erunt)
l(l). = linea (-ae); Italice r(r).	test(t). = testis (-es), testimonium (-a)
litt. = littera (-ae)	text. = textus
mg(g). = margo (-gines)	u.s. = ut supra
metr. = metrum, metricus (-a, -um)	u.v. = ut videtur
min. = minus, minimus (-a, -um)	v = verso
n(n). = nota (-ae)	v(v). = versus (-us)
neg(g). = negavit (-verunt)	vd. = vide
nr(r). = numerus (-i)	v(v).l(l). = varia (-ae) lectio (-iones)
obl(l). = oblocutus est (-i sunt)	vs. = versus (adverbium)
o.c. = opus citatum	
cetera facile intelleguntur	

31

(⊗) φαίνεται μοι κῆνος ἴκος θέοισιν
ἔμμεν' ὦνηρ, ὅττις ἐνάντιός τοι
ἰσδάνει καὶ πλάσιον ἄδω φωνεί-
cas ὑπακούει

- 5 καὶ γελαίcas ἱμέροεν, τό μ' ἦ μὰν
καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόαισεν,
ὥς γὰρ <ἔς> c' ἴδω βρόχε' ὥς με φώνη-
c' οὐδὲν ἔτ' εἴκει,
ἀλλὰ καὶ μὲν γλῶσσαν ἔαγε, λέπτον
10 δ' αὐτίκα χρωὶ πῦρ ὑπαδεδρόμακεν,
ὀππάτεσσι δ' οὐδὲν ὄρημ', ἐπιρρόμ-
βεισι δ' ἄκουαι,
καὶ δ' ἴδρωσ ψυχρος χέεται, τρόμος δὲ
παῖσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποῖας
15 ἔμμι, τεθινάκην δ' ὀλίγω 'πιδευύης
φαίνομ' ἔμ' αὐτ[αι].
ἀλλὰ πὰν τόλματον, ἐπεὶ †καὶ πένητα†

|| strophæ Sapphica (vd. fr. 1). Synecphonesis et crasis: v. 2 ὦνηρ; aphaeresis: v. 15 'πιδευύης; hiatus: vv. 7 βρόχε' ὥς, fort. 9 γλῶσσαν ἔαγε (vd. app.); 'correptio Attica' quæ dicitur: v. 13 ἴδρωσ (vd. ad fr. 16, 19); notabilia: v. 1 ἴκος; monosyllabus in v. fine: vv. 2 τοι, 5 μὰν, 13 δέ; synaphia quæ dicitur: vv. 3s. φωνεί-/cas, 7s. φώνη-/c', 11s. ἐπιρρόμ-/βεισι; enj. A: vv. 1s., 2s., 5s., 9s., 13s., 14s.

|| Longin. *Subl.* 10 φέρε νῦν, εἴ τι καὶ ἕτερον ἔχοιμεν ὑψηλοὺς ποιεῖν τοὺς λόγους δυνάμενον, ἐπισκεψώμεθα ... οἷον ἡ Καπφὴ τὰ συμβαίνοντα ταῖς ἐρωτικαῖς μανίαις παθήματα ἐκ τῶν παρεπομένων καὶ ἐκ τῆς ἀληθείας αὐτῆς ἐκάστοτε λαμβάνει. ποῦ δὲ τὴν ἀρετὴν ἀποδείκνυται; ὅτι τὰ ἄκρα αὐτῶν καὶ ὑπερτεταμένα δεινὰ καὶ ἐκλέξαι καὶ εἰς ἄλλα συνδῆσαι [1-17] οὐ θαυμάζεις ὥς ὑπὸ τὸ αὐτὸ (Spengel 1853 : ὑπ' αὐτὸ P) τὴν ψυχὴν τὸ σῶμα, τὰς ἀκοὰς τὴν γλῶσσαν, τὰς ὄψεις τὴν χροάν, πᾶνθ' ὥς ἀλλότρια διοιχόμενα ἐπιζητεῖ, καὶ καθ' ὑπεναντιώσεις ἅμα ψύχεται καίεται (q : κάεται PM), 1809), ἵνα μὴ ἐν τι περὶ αὐτὴν πάθος φαίνεται ἢ παρ' ὀλίγον τέθηκεν} (del. Weiske 1809), ἵνα μὴ ἐν τι περὶ αὐτὴν πάθος φαίνεται, παθῶν δὲ σύνοδος; πάντα μὲν τοιαῦτα γίνεται περὶ τοὺς ἐρωτῶντας, ἢ λήψις δ' ὥς ἔφην τῶν ἄκρων καὶ ἡ εἰς ταὐτὸ συναίρεσις αἰπειργάστο τὴν ἐξοχὴν (I); (1s.-ὦνηρ) Ap. Dysc. GG II/1 59,9-12 Αἰολεῖς κῆνος [1s.-ὦνηρ] Καπφὴ (II); (9s.) Plut. *Prof. in virt.* 10, 81d (≅ An. Par. I 399,26-28 Cr.) τὰ Καπφικὰ ταυτὶ παρέπεται [9s.]: ἀθόρυβον δ' ὄψει καὶ πρᾶον ὄμμα, φεγγομένου δ' ἂν ἀκούσαι ποθήσεις (III); (13-κακ-) *Erim. Hom.* 1 14,3-6 Dyck ἰδρώς· τοῦτο παρ' Αἰολεῖν θηλυκῶς λέγεται· ἀναδέχεται κλίειν ἀκόλουθον τῷ θηλυκῷ γένει [13-κακ-] ὅμοιον τῷ ἰδρώ· εἴτα ἡ γενική [fr. 288] ἀντὶ τοῦ ἰδρώος (IV); (14 χλωροτέρα-16 αὐτ[αι]) PSI 1470 c. II 5-7 (vd. fr. 213B) (V). Cf. Catull. 51; (6-15) Plut. *Amat.* 18, 763a ἡ ... Καπφὴ λέγει τῆς ἐρωμένης ἐπιφανείσης τὴν τε φωνὴν ἴσχεσθαι καὶ φλέγεσθαι (Xylander 1572 et ap. Steph. 1572 : φθέγγεσθαι codd.) τὸ σῶμα καὶ καταλαμβάνειν ὠχρότητα καὶ

πλάνον αὐτὴν καὶ ἴλιγγον, *Demetr.* 38,4 ἐγένετο τὰ τῆς Καπρούς ἐκεῖνα ... πάντα, φωνῆς ἐπίχρεσις, ἐρύθημα πυρῶδες, ὄψεων ὑπολείψει (Tollius ap. Sintenis 1843 : ὑποδείξει codd.), ἰδρῶτες ὀξεῖς, ἀταξία καὶ θόρυβος ἐν τοῖς σφυγμοῖς, τέλος δὲ τῆς ψυχῆς κατὰ κράτος ἡττημένης ἀπορία καὶ θάμβος καὶ ὠχρίασις; (7 βρόχε') *Hesych.* β 1214 L.-Cunn. βροχέως ἢ βρουκέων (Voss ap. Alberti 1746)· σαφῶς, συντόμως. Αἰολεῖς; (11 ὄρημ') *Hesych.* ο 1173 L.-Cunn. ὄρημι (D. Heinsius ap. Alberti 1746 : ὀρημαι cod.)· ὄρῳ. *Primus ed. Bast.* 2008 (V). *Primus rec. Steph.* 1556

|| 1 μοι testt. pll. : φοι ex Ap. *Dysc.* GG II/1 82,17 (vd. ad fr. 165) Voss 1684, Harles 1775, Ahr. 1839b, Gall. 1966, all. | θείοισιν e II (θεοῖσιν) Ahr. 1839a et edd. pll. : θεοῖς I || 2 ὅττις Blomf. 1813/1814 : ο//ctic I | τοι Portus 1598 : τὸ I || 3 ἰδάνει Toup 1778 : (τοι) ζάνει I(P) : ἰζάνει I(apogr.) : (τέ /) τ' ἰδ- Page 1955 (propter hiatum) || 3s. ἄδω φωνεῖ-/cac Neue 1827 : ἄδῶφον· caic I(P) : ἄδδ φωνούcas I(Vat) : ἄ- φωναί-/cac Fo. 1966 || 5 γελαῖcas Buttman 1819 : γελαῖς (e γελαῖς corr.) I(P) | τὸ μ' ἢ μάν post Anon. ap. Döderlein 1829 (τό μοι μάν) Lob. 1925 : τὸ μῆ (vel μοι) ἐμάν I : τὸ δὴ ἔμαν Ahr. 1839a : τὸ δὴ μοι Priv. 1969a–b (δῆμοι dub. Hutch. 2001) || 6 στήθεσιν Portus 1598 : -ccin I | ἐπτόαισεν Hunt 1914 : -acēn I || 7 <ἐc> post Ahr. 1839b (εἰc) suppll. Edm. 1920 (qui τ' ἴδω tamen legit), Maas 1920a : <εἰ>(cίδω) Seidler 1829, Beattie 1956, Most 1996 | βρόχε' ὡς Tollius 1694 : βρόχεῶς I || 7s. φώνη-/c' post Danielsson 1909 (φώνη-/c') dub. Lob. 1925 (qui φώνη-/c' praetulit) : φωνᾶς (vel φωνᾶς) I : φωνας (gen. cum οὐδεν v. 8) DI. 1925, Treu 1954 || 8 ἔτ' εἴκει I : ἔτ' ἴκει Toup 1778 : ἔπηκεν Gall. 1942 || 9 καμ e I(apogr. recc.) et post F. Portus ap. Mur. 1554 (κάμ-) Spengel 1828 : κᾶν I(P) : κατὰ III : (ἀλλ') ἄκαν post J. Boivin (ἀκᾶν) L.-P. 1955 | γλῶcca ἔαγε I : γλῶcca(v) γε III (γλῶcca... An. Par.) : γλῶcca' ἔαγ' ἄν δὲ Mur. 1554 : γλῶcca πέπαγε post J. Barnes ap. Blomf. 1813/1814 (πέπηγε) Cobet 1873b : γλῶcca μ' ἔαγε Sitzler 1927, Friedländer 1929 : γλῶcca cέcaγε Gall. 1942 : γλῶcca γέγακε (cum ἄκαν) Page 1955 : γλῶcca' ἀπέαγε Beattie 1956 : γλῶcca γ' ἔαγε Priv. 1969a–b : γλῶcca ἔαγα West 1970 | καμ et ἔαγε crucc. concl. Voigt 1971, ἔ- Lob. 1925 et L.-P. 1955 | λέπτων Ahr. 1839a : λεπτὸν testt. || 10 δ' I : om. III | χρῶι III : χρῶ I : χρῶι (cum ἐπιδεδρ-) Blomf. 1813/1814 : χρῶν Ahr. 1839a | ὑπαδεδρόμακεν e I(P ὑπ-) Bgk. 1867 et edd. pll. : ὑποδεδρομε(v) (καὶ) III : ὑπαδεδρόμηκεν Wil. 1879 || 11 ὀπάτεcc e I(apogr.) Voss 1684 : -eci I(P) | ὄρημ' post Mur. 1554 (ὄρημι : ὄρημ' Brunck 1772) Hoffm. 1893 : ὀρήμ' μῆ I(P) || 11s. ἐπιρρόμ-/βεισι e I (ἐπιρομβείσι) Ahr. 1839a : ἐπιβρό-/μεισι Bgk. 1843 : ἐπιβρόμ-/βεισι Ben. 2017 || 12 ἄκουαι e I(apogr.) et post Rob. 1554 (ἀκουαῖ) Ahr. 1839a : ἄκουε· I(P) || 13 καδ δ' Man. 1508, all. (καδ δὲ (φίδρωc) Schnw. 1839, 470, prob. Herm. *ibid.*) : ἐκαδε μ' I(P) : ἐκ δέ μ' I(apogr., rec. Priv. 1969a–b : ἦ ἐκ δέ μ' Rob. 1554 : ἐκ δὲ (φίδρωc) Schnw. 1839 : ἐκ δέ μ' Gall. 1942, prob. Chantr. 1950) : ἀδέμ' IV (ἀ δέ μ' (φίδρωc) Bgk. 1834b : ἀ δέ μ' (φίδρωc) vel ἀ δὲ (φίδρωc) Bgk. 1843, 1853, 1867 : ἀ δὲ μ(φίδρωc) Bgk. 1882 : ἀδέ μ' (ἰ-) Michelangeli 1889) : καδ δέ μ' dub. Schnw. 1839, 470 : ἦκα δὴ μ' Beattie 1956 : καδαν vel κᾶνθεμ' (φίδρωc) Schnw. 1837 : alii alia | φίδρωc IV, quod recc. Rob. 1554, Bgk. 1834b : φίδρωc I(P) : φίδρωc vel φίδρωc I(apogr.) : φίδρωc Bgk. ap. Schnw. 1839, all. | ψῦχρος L.-P. 1955 (inter crucc.), Page 1955 : ψυχρὸς I : om. IV : ut glossam secl. Spengel 1828 (quod rec. Ben. 2017), obll. Page 1955 (φίδρωc ψῦχρος), Stark 1957 (ψ- ἰ-), all. : ψῦχρα (δ' ἰ- κακ-) Livrea 2011 (iam prop. et reiec. Hutch. 2001) | χέεται Man. 1508, all. : κ' ἀκχέεται I : κακὸς χέεται IV (κακὸς e κακ- ortum cens. Schnw. 1839) : κακχέεται Spengel 1828 : (ψῦχρος) ἔχει Page 1955, Priv. 1969a–b | ἐκαδε-κακχέεται crucc. concll. L.-P. 1955, Page 1968, Hutch. 2001 (εκαδε-ψῦχρος Russell 1964) : alii alia || 14 παῖσαν Ahr. 1839a : παῖ//c ἄν

I(P) || 15 ἡιδεύης Herm. 1831 : πιδεύσιν I (ἡιδ- Bu. 2018) : ἐπιδεύσιν Neue 1827 : ἡιδεύσιν Ahr. 1842, Bgk. 1843, Ben. 2017 || 16 e V suppl. Manfredi 1965 : φαίνομαι I (φαίνομαι ἄλλα (= ἡλεή) Voss 1684, Bgk. 1843, all. : φ- Ἀτθί Herm. 1816 : φ- ἄλλοι Hartung 1857 : φαίνομ' Ἀγαλλι Paton 1900, Wil. 1913, quod recc. multi) | carminis fin. hic statt. Mur. 1554, Steph. 1560, Faber 1700, all., «sed πᾶν τόλματον S. verba esse accent. τόλ- in cod. P probatur» (Voigt 1971, 60, vd. Bgk. 1853, Milne 1936a) || 17 πᾶν τόλματον Bgk. 1853 : παντόλμα///τον I(P) : πᾶν τολματὸν I(αρογrr.) : παντόλματον Lieberg 2000 | ἐπεὶ καὶ πένητα I(P), crucc. concl. Lob. 1925 : ἐπεὶ < > / καὶ π- Vahlen 1905 (quod rec. Ben. 2017 : ἐ- <θέος τοι> / κ- π- <πλούσιον αἶψ' ἔθηκεν / καὶ κάτηλεν αὐθι τὸν ἐξισώμε-/ νον μακάρεσσι> West 1970 : ἐπεὶ <κεν ἔσλον / Κύπρι νικάσας, ἴσα> καὶ πένητα / <καὶ γὰρ ὤλεσας ποτ' ἄνακτας ὀλβί-/ας τε πόληας> D'Angour 2006 : ἐ- κ' <ἄεργον / Ψάπφ' ὀνειδίσας ἄτε> κ- π- / <ὡς ἀπόλλυνται τε ἄνακτες ὀλβι-/αί τε πόληες> Livrea 2016) : ἐπεὶ κεν ἦι τά Wil. 1913 : ἐπεὶ γένηται Dl. 1925 (ἐ- γ- / πρῶτον ἄνθρωπος Di B. 2010) : ἐ- κ- εἴη {τα} Mazzucchi 1987 : ἐπεὶ κ' ἔνηι τά Lass. 1989 : ἔειπε κήνα Lid. 1993 : ἐπεὶ πένητα (/ Ἀφροδίτα μὴ κτάμεναι θέληι με) Lieberg 2000 : alii alia : secl. Bgk. 1843

AMERICAN
ACADEMY 53.686
ROME

THEOCRITUS

EDITED WITH
A TRANSLATION AND COMMENTARY
BY

A. S. F. GOW

M.A., F.B.A.

FELLOW OF TRINITY COLLEGE AND
BRERETON READER IN CLASSICS IN THE
UNIVERSITY OF CAMBRIDGE

VOLUME I

★

INTRODUCTION, TEXT,
AND
TRANSLATION

CAMBRIDGE
AT THE UNIVERSITY PRESS

1950

SIGLA

Ⓟ ₁	Pap. Oxyrhynchi 2064.	s. ii
Ⓟ ₂	Pap. Oxyrhynchi 1618.	s. v
Ⓟ ₃	Pap. Antinoae.	c. A.D. 500
Ⓟ ₄	Perg. Louvre 6678 et Rainer.	c. A.D. 500
p.Ox. 1806	Pap. Oxyrhynchi 1806.	s. i
p.Ox. 694	Pap. Oxyrhynchi 694.	s. ii
p.Ber. 5017	Perg. Berolinensis.	s. vii (?)

A	Cod. Ambrosianus 390 (G 32 sup.).	s. xiii
C	Cod. Ambrosianus 104 (B 75 sup.).	s. xv-xvi
D	Cod. Parisinus Graecus 2726.	s. xv
E	Cod. Vaticanus Graecus 42.	s. xiv
G	Cod. Laurentianus xxxii. 52.	s. xiii
H	Cod. Vaticanus Graecus 913.	s. xiii-xiv
K	Cod. Ambrosianus 886 (C 222 inf.).	s. xiii
L	Cod. Parisinus Graecus 2831.	s. xiii-xiv
M	Cod. Vaticanus Graecus 915.	s. xiii
N	Cod. Athous Iberorum 161.	s. xiii-xiv
P	Cod. Laurentianus xxxii. 37.	s. xiii-xiv
Q	Cod. Parisinus Graecus 2884.	A.D. 1299
S	Cod. Laurentianus xxxii. 16.	A.D. 1280
U	Cod. Vaticanus Graecus 1825.	s. xiv

V	Cod. Vaticanus Graecus 1824.	s. xv
W	Cod. Laurentianus Coniv. Soppr. 15.	s. xiv
X	Cod. Vaticanus Graecus 1311.	s. xv
Tr	Cod. Parisinus Graecus 2832.	s. xiv
Mosch.	Codd. Moschopulei.	ss. xiv, xv
Med.	Edit. Mediolanensis Boni Accursii.	A.D. 1480
Ald. Ald. ²	Editiones Venetae Aldi Manutii.	A.D. 1495
Iunt.	Edit. Florentina Philippi Iuntae.	A.D. 1516
Cal.	Edit. Romana Zachariae Calliergis.	A.D. 1516
Non.	Cod. Salmanticensis 295 F. Nonii Pinciani (vid. p. xlvi).	s. xvi
codd.	Codices (ei tantum qui in capite Idyllii enumerantur).	
cett.	Codices ceteri (inter eos tantum qui in capite Idyllii enumerantur).	
Σ	Scholia (nonnunquam adiuncto codi- cis siglo, ut ΣK).	
[Laur.]	Codicum familiae (vid. p. xxxiv).	
[Vat.]		

Notae ad siglum antecedens pertinentes.

- arg. Argumentum.
corr. Correctus vel correctura.
v.l. Varia lectio.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΠΑΙΔΙΚΑ (α')

'Οἶνος, ὦ φίλε παῖ,' λέγεται, 'καὶ ἀλάθεα'.
 κᾶμμε χρὴ μεθύοντας ἀλάθεας ἔμμεναι.
 κᾶγω μὲν τὰ φρένων ἐρέω κέατ' ἐν μύχῳ·
 οὐκ ὅλας φιλέην μ' ἐθέλησθ' ἀπὺ καρδίας.
 5 γινώσκω· τὸ γὰρ αἴμισιν τὰς зоΐας ἔχω
 зὰ τὰν σὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο·
 κῶταν μὲν σὺ θέλης, μακάρεσσιν ἴσαν ὄγω
 ἀμέραν· ὅτα δ' οὐκ ἐθέλης σύ, μάλ' ἐν σκοτῶ.
 πῶς ταῦτ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ὀνίαις δίδων;
 10 ἀλλ' αἶ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρῳ,
 τῷ κε λώιον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσας.
 πόησαι καλίαν μίαν ἐνν ἐνι δενδρίῳ,
 ὅππυι μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὄρπετον.
 νῦν δὲ τῷδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχης κλάδον,
 15 ἄλλον δ' αὖριον, ἐξ ἀτέρῳ δ' ἄτερον μάτης·
 καὶ μὲν σευ τὸ κάλον τις ἴδων ῥέθος αἰνέσαι,
 τῷ δ' εὖθυς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευσ φίλος,
 τὸν πρῶτον δὲ φίλεντα τρίταιον ἐθήκαο.
 †ἀνδρῶν τῶν ὑπερανορέων δοκέης πνέην·
 20 φίλη δ', ὅς κε зόης, τὸν ὕμοιον ἔχην ἄει. †
 αἶ γὰρ ὦδε πόης, ἄγαθος μὲν ἀκούσσαι
 ἐξ ἄστων· ὁ δὲ τοί κ' Ἔρος οὐ χαλέπως ἔχοι,
 ὅς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑπαδάμναται
 κᾶμε μόλθακον ἐξ ἐπόησε σιδαρίῳ.

CODD.: K[D] CH (1-8) Port. (25-fin.: quos versus Casaubonus in notis ad
 Diog. Laert. exscripsit e codice Francisci Porti Cretensis. Neglexit Galla-
 vottius)

PAP.: P₃ (1-8, 20-fin.)

TITULUS: Παιδικὰ Αἰολικά CH Παιδ[P₃ Εἰδύλλιον ἐρῶντος, et super scholiis
 παιδικὰ Δωριστί, οἱ δὲ Αἰολιστί K

2 κᾶμμε Brunck -μες codd. 3 κᾶγω Hoffmann κήγῳ codd. 4 οὐκ ὅλας
 Ameis οὐχ ὅλας K ἀκόλας CH | φιλέην Hoffmann -είην codd. | ἀπὺ Hoffmann
 ἀπὸ codd. 5 τὸ K τὴ CH | αἴμισιν P₃ Hoffmann ἄμ- codd. | зоΐας D²

IDYLL XXIX

'Wine and truth, dear lad', the saying goes, and in our cups we too must speak truth. And I shall tell thee what lies in the recesses of my mind: thou wilt not love me with all thy heart. I see it; for half my life is mine by reason of thy beauty, the rest is lost; and when thou wilt, the day I pass is that of the Blessed, but when thou wilt not, it is dark indeed. How can this be right, to plunge in troubles one that loves thee? Nay, thou art young and I thy elder: hearken then to me and thou shalt profit thereby thyself and thank me for it. Make thee thy single nest in a single tree whither no wild creeping thing can come. Now on one bough thou lodgest to-day, to-morrow on another, and from the one lookest ever for a new; and whoso sees and praises thy fair face, for him thou makest thyself forthwith a friend of three years' standing, while him that loved thee first thou settest among thy three-day friends. [Thou art too fickle, and shouldst cling ever to thy like.] If so thou dost thou shalt be of fair repute in the town and Love shall not deal hardly with thee—Love that lightly tames the hearts of men, and has robbed me, that once was iron, of all my strength. Nay, by thy soft lips, I bid

Iunt.Cal. ζωίας cett. 6 δε P₃ K om. CH 7 θέλης P₃ K θέλεις CH
8 δτα Bergk δκα codd. | σύ Wilamowitz τυ codd. 9 όνίαις Hoffmann
άν- KC | διδων C²D² διδως K 10 αί Bergk εί KC | μοί τι C τί μοι K |
πίθοιο Iunt.Cal. πείθ- codd. 11 κε Hermann κεν Iunt. καί codd. | αύτως C
12 πόησαι Gallavotti ποιήσαι C Iunt.Cal. -σον K | ένν Wilamowitz ειν codd.
13 όππυι Wilamowitz όππη C όπη K 14 έχης C -εις K 15 άτέρω δ'
άτερον Hoffmann έτ-, έτ- codd. | μάθης C 16 μέν Brunck κέν codd. μήν
Cal. 18 φίλεντα Hoffmann -εύντα codd. | τρίτατον K | έθήκασ Camerarius
-κας codd. 19 δοκής scripsi -εις codd. | πνέην Hoffmann πνέειν C πνείειν K
20 άς Iunt. ας C ώς K | ζόης C² ζώης K τρόης C | ύμοιον D² όμ- C
ύμιον K | έχην C² έχειν cett. 21 ακουσαι P₃ 23 ύπαδάμναται Hoff-
mann ύποδάμναται P₃ K -νεται C 24 κάμε Hoffmann κήμέ codd. |
μόλθακον Gallavotti μάλ- codd. | σιδαρίω P₃ Ahrens -ίου C -ιον K

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

- 25 ἄλλὰ πέρρ ἀπάλω στύματός σε πεδέρχομαι
 ὀμνάσθην ὅτι πέρρυσιν ἦσθα νεώτερος,
 κῶτι γηράλαιοι πέλομεν πρὶν ἀπύπτυσαι
 καὶ ῥύσσοι, νεότατα δ' ἔχην παλινάγρετον
 οὐκ ἔστι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίαις φόρει,
 30 κᾶμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλάβην.
 ταῦτα χρή σε νόεντα πέλην ποτιμώτερον
 καὶ μοι τῶραμένῳ συνέραν ἀδόλως σέθεν,
 ὅππως, ἄνικα τὰν γένυν ἀνδρεῖαν ἔχης,
 ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλεῖοι φίλοι.
 35 αἶ δὲ ταῦτα φέρην ἀνέμοισιν ἐπιτρέπης,
 ἐν θύμῳ δὲ λέγης 'τί με, δαιμόνι', ἐννόχλης;
 νῦν μὲν κάπῃ τὰ χρύσια μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν
 βαίην καὶ φύλακον νεκύων πεδὰ Κέρβερον,
 τότᾳ δ' οὐδὲ κάλεντος ἐπ' αὐλεΐαις θύραις
 40 προμόλοιμί κε, παυσάμενος χαλέπτω πόθῳ.

25 πέρρ Wilamowitz περὶ K γὰρ περὶ C | ἀπαλλῶ C | v. cum 26 conflar
 Port. (ἄλλὰ περίξ μ' ὀμνάσθην κ.τ.λ.) 26 ὀμνάσθην Port. ὀ μνάσθην K ἐμνά-
 σθεν C | πέρρυσιν C Port. 27 πέλομεν Wilamowitz -λομες C Port. -λεμες P₃
 -λοιμες K 28 ῥύσσοι C | ἔχην Brunck ἔχειν P₃ codd. 29 ἐπωμαδίαις
 Meineke -μιδίαις P₃ -μαδίαις K Port. -ομμασίαις C | φόρη P₃ C 30 βαρ-
 δύτεροι Brunck βραδ- codd. 31 σε νόεντα Buecheler νοέοντα codd. |
 πέλην Brunck -λεῖν codd. | ποτιμώτερον P₃ Port. ποτιμώτερον K προτ- C
 32 συνερᾶν C Port. συνορᾶν K | ἀδολοῖς P₃ 33 ὅππως Brunck ὅπως

XXIX. ΠΑΙΔΙΚΑ <α>

thee call to mind that thou wast younger a twelvemonth since, and ere a man can spit we grow old and wrinkled. Youth once gone is past recovery, for on its shoulders it wears wings, and we are slow to capture things which fly. These thoughts should make thee kinder and teach thee to return my love which is without guile, that when the beard of manhood covers thy cheeks we may be to one another as Achilles and his friend. But if thou cast my words upon the winds to bear away and say in thy heart, 'Nay, sir, why must thou vex me?', though now for thy sake I would even go seek the golden apples or fetch Cerberus who wards the dead, then would my heavy longing be stayed nor would I even come to the house-door shouldst thou call me.

codd. | ἔχης C Port. ἔχεις P₃ K 34 ἀλλάλοισι Port. ἀλλήλ- cett. | Ἀχιλλεῖοι Schaefer -ιλήιοι codd. 35 ταῦτα D² ταῦτά γε cett. | φέρην Brunck -ρεῖν codd. | ἐπιτρέπης Wilamowitz -τρέπεις P₃ Port. -τρόποις K ἐπὶ τρόπῃς C 36 ἐννόχλης Bergk ἐνό- C ἐνοχλεῖς P₃ (?) K 37 νῦν KC ναι Port. | μὲν C μὲν δὴ K | κάπῃ τὰ Hoffmann κήπῃ τὰ Port. κήπειτα KC | χρύσια Hoffmann -σεα codd. 38 πέδα D³ Port. παῖδα P₃ cett. 39 τότα Bergk τόκα codd. | κάλεντος Hoffmann -εὔντος codd. | αὐλιά P₃ 40 προμήλοισι C | πόθω K μούνω C

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΠΑΙΔΙΚΑ <β>

- ὦραι τῷ χαλέπῳ καίνομόρῳ τῷδε νοσήματος·
 τετόρταιος ἔχει παῖδος ἔρος μῆν' αὖ με δεύτερον,
 κάλῳ μὲν μετρίως, ἄλλ' ὅποσον τῷ πόδι περρέχει
 τὰς γὰρ, τοῦτο χάρις, ταῖς δὲ παραύαις γλύκυ μειδίαι.
 5 καὶ νῦν μὲν τὸ κάκον ταῖς μὲν ἔχει ταῖς δ' ὄν(ίησί με),
 τάχα δ' οὐδ' ὅσον ὕπνῳ ὑπὶ τύχην ἔσσειτ' ἐρωῖα.
 ἔχθες γὰρ παρίων ἔδρακε λέπτ' ἄμμε δι' ὀφρύων,
 αἰδέσθεις προσίδην ἄντιος, ἡρεύθετο δὲ χροά·
 ἔμεθεν δὲ πλεον τὰς κραδίας ὥρος ἐδράξατο·
 10 εἰς οἶκον δ' ἀπέβαν ἔλκος ἔχων καῖνο(ν ἐν ἥπατι).
 πόλλα δ' εἰσκαλέσαις θυμον ἐμαύτῳ διελεξάμαν·
 'τί δῆτ' αὖτε πόης; ἄλοσύνας τί ἔσχατον ἔσσεται;
 λεύκαις οὐκέτ' ἴσαισθ' ὅττι φόρης ἐν κροτάφοις τρίχας;
 ὦρα τοι φρονέην· μὴ (οὔτ)ι νέος τὰν ιδέαν πέλων
 15 πάντ' ἔρδ' ὅσσαπερ οἱ τῶν ἐτέων ἄρτι γεγεύμενοι.
 καὶ μὰν ἄλλο σε λάθει· τὸ δ' ἄρ' ἤς λώιον ἔμμεναι
 ξέννον τῶν χαλέπων παῖδος ἐρώ(των προγενέστερον).
 τῷ μὲν γὰρ βίος ἔρπει ἴσα γόννοις ἐλάφῳ θόας,
 χαλάσει δ' ἀτέρῃ ποντοπόρην αὔριον ἄρμενα·
 20 τὸ δ' αὖτε γλυκέρας ἄνθεμον ἄβας πεδ' ὑμαλίκων
 μένει. τῷ δ' ὁ πόθος καὶ τὸν ἔσω μύελον ἐσθίει

COD.: C E cod. quodam Athoo I. Lascaris titulum et tria prima verba descripsit.
 PAP.: P3 (1-6, 20-fin.)

TITULUS: Παιδικὰ Ἀπολικά P3 C Παιδικὰ Συρακούσια Ath.

I ὦραι Ath. καὶ C 2 παῖδος P3(?) Bergk παῖδα C | ἔρος P3 H. Fritzschē
 ἔρος C | με Bergk om. C 3 ποδι Bucheler παιδί C | περρέχει Ahrens
 περιέχει C 4 hic ponunt P3 Th. Fritzschē post 5 C | παραύαις P3 Bergk
 -αύλαις C | μειδίαι Bergk -ίαμα C 5 ὄν(ίησί με scripsi οὐ C 7 λεπτά
 μελιφρύγων C corr. Bergk 8 προσίδην Hoffmanni ποτίδην C 9 κραδίας
 ὥρος Bergk καρδία σωρός C 10 καῖνον ἐν ἥπατι Kraushaar καὶ τὸ C
 II εἰσκαλέσαις Hoffmann -σας C | ἐμαύτῳ Bergk -του C | διελεξάμαν
 Bergk διέλυξε C 12 δῆτ' αὖτε πόης Kraushaar δὴ ταῦτ' ἐπότης C | ἔσσεται

IDYLL XXX

Alack for this grievous and ill-starred sickness of mine! For two months now a quartan passion has held me for a lad no more than passing fair; yet clad he is with charm from head to foot, and sweet the smile upon his cheek. Till now some days the plague lies heavy on me, and other days abates, but soon no respite will there be—not even enough to compass sleep, for yesterday as he passed he gave me a quick glance from between his eyelids, too shy to look me in the face, and blushed. And love laid tighter grip upon my heart, and home I went fresh-wounded to the quick. And summoning my soul long converse held I with myself: ‘What is this thou art at again? When will this folly cease? Hast thou forgotten that thou wearest white hairs upon thy temples? The season for sense has come. No longer young in looks, thou must not act as those whose foot is new-set on the threshold of the years. Ay, and this too hast thou forgotten: better it is for him who is older to hold aloof from the painful love of lads. For one, life speeds on the hoof of the swift deer; to-morrow he will cast loose his tackle and set forth to sail another course, and the flower of his sweet prime abides among his peers. But the lover is a prey to memories, and desire feeds even on

Bergk ἔσεται C 13 λεύκαις Hoffmann -κας C | οὐκέτ' ἴσαισθ' scripsi (οὐκέτ' ἴσησθ' Schwabe) οὐκ ἐπίσθησθ' C | ὅττι φόρης Bergk ὅτι φόροις C | τρίχας Th. Fritzsche τρία C 14 φρονέην Hoffmann -εσιν C(?) | οὔτι νέος Bergk ... νέος C | πέλων Ahrens -λη C 15 ἄρτι Bergk ἄρτια C 16 ἄλλο σε λάθει τὸ Ahrens δ' ἄρ' ἧς Bergk ἄλλος ἐλάθειτο δ' ἄρης C 17 ξέννον Ahrens ξείνον C | ἐρώτων H. Fritzsche προγενέστερον Wilamowitz (-ρῶ Bergk) ἔραν C 18 ἔρπει Bergk ἔρπερω C | γόννοις Buecheler γόνοις C | θοᾶς Bergk θοαῖς C 19 χαλάσει Ahrens δλάσει C | ἀτέρῃ Hoffmann ἔτ- C | ἄρμενα Ahrens ἀμέραν C 20 τὸ δ' Wilamowitz τῷ δ[33 οὐδ' C | ὑμαλίκων Bergk ἱμαλίκῳ C 21 μυελὸν Bergk μελὸν C

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

- ὀμμιμνασκομένῳ, πόλλα δ' ὄραι νύκτος ἐνύπνια,
παύσασθαι δ' ἐνίαυτος χαλέπας οὐκ ἴ(κανος νόσω).'
ταῦτα κᾶτερα πόλλα πρὸς ἔμον θυμον ἐμεμψάμαν·
25 ὃ δὲ τοῦτ' ἔφατ'· 'ὅττις δοκίμοι τὸν δολομάχανον
νικάσῃν Ἦρον, οὗτος δοκίμοι τοῖς ὑπὲρ ἁμμέων
εὐρην βραϊδίως ἄστερας ὀππώσσαιν ἔννεα.
καὶ νῦν, εἴτ' ἐθέλω, χρή με μάκρον σχόντα τὸν ἄμφενα
ἔλκην τὸν ζύγον, εἴτ' οὐκ ἐθέλω· ταῦτα γάρ, ὦγαθε,
30 βόλλεται θεὸς ὃς καὶ Δίος ἔσφαλε μέγαν νόον
καῦτας Κυπρογενήας· ἔμε μάν, φύλλον ἐπάμερον
σμίκρας δεύμενον αὔρας, ὀνέλων ὦκα φόρει <πινόα>.'

22 ὄραι Lobel ὄρη C 23 χαλεπᾶς οὐκ ἴκανος νόσω Bergk | οὐ (deletum)
χαλεπαὶ οὐχί (κ supra χ add.) C 24 κᾶτερα H. Fritzsche χᾶ- C | πρὸς
Hoffmann ποτ' C 25 τοῦτ' C ταυ[ϑ3 | ἔφατ' ὅττις δοκίμοι Bergk ἔφτ'
ὅτις δοκεῖ μοι C 26 νικάσῃν ϑ3 -σειν C | δοκίμοι τοῖς ὑπὲρ ἁμμέων
Bergk δοκεῖ μοι τᾶς ὑπὲρ ἁμμ' C 27 εὐρην ϑ3 H. Fritzsche -ρεῖν C |
βραιδίως Bergk βραδ- C | ὀππώσσαιν ἔννεα Buecheler ὀππώσσαιν

XXX. ΠΑΙΔΙΚΑ <β>

his inmost marrow: many are the dreams that beset him by night, nor is a year's space long enough for him to rid him of his heavy sickness.' Such complaints and many more I laid before my spirit, which thereto made answer, 'Whoso thinks to vanquish crafty Love thinks to find readily how many times nine in number are the stars overhead. And now, whether I choose or no, I must stretch forth my neck to all its length and drag my yoke, for such, friend, is the will of that god who brought low the great mind of Zeus and of the Cyprian-born herself. Me with a breath he lifts and swiftly bears away, like a leaf that lives but for a day and is the sport of lightest airs.'

11ν ἐννέα C 28 σχόντα Ahrens ἔχοντα C 29 ἔλκην Hoffmann -κεῖν C
-κον P₃ | ὤγαθε Th. Fritzsche ὦ γὰρ θεός C 30 βόλλεται P₃ Hoffmann
βούλεται C 31 καύτας C καὶ τας P₃ | φύλλον Th. Fritzsche φίλον C
32 δεύμενον Bergk δευόμ- C | ὀνέλων Ahrens ὁ μέλλων C | ὦκα Ahrens
αἶκα C | πνόα suppl. Legrand